APOSTOLUL

Revista cadrelor didactice din județul Neamț — SERIE NOUĂ, ANUL I, NR. 7 SEPTEMBRIE 1999

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ ÎNTRE MILENII

MAREA ZUMZĂIALĂ

Încet-încet marea zumzaiala din preajma deschiderii noului an școlar 1999 - 2000 (ultimul care va încheia acest secol și acest mileniu) a început să se domolească și, cum este obiceiul pe la noi, unde funcționează perfect zicala "Cum a vrea Dumnezeu!", cu icneli și poticneli s-a pornit din nou greu-încercăta mașinărie a învățământului românesc care are pretenția, de vreo câțiva ani, nici mai mult nici mai puțin, decât să se reformeze din temelii.

În județul nostru și încă în vreo câteva, în care meningita și conjunctivita au depașit limitele "admise" de Ministerul Sănătații, deschiderea cursurilor s-a amânat cu opt zile lucratoare ce vor fi recuperate pe parcursul anului școlar, în tot atâtea sâmbete. Gurile rele spun că va fi un an cu ghinion având în vedere că această "deschidere" a coincis cu ziua de 13! Pare a fi adevărat dacă ținem seama de cele petrecute anterior "deschiderii" și nu numai...

CE NU ȘTIE LUMEA

Din ceea ce știe toată lumea, de la părinții care și-au trimis copiii la școala și până la cele mai înalte foruri de conducere în stat, cam 25% din unitațile de învățământ au o baza materiala (unele nici nu au așa ceva) și o stare igienico-sanitara sub media limita admisa. Numai în județul nostru, din cele aproximativ 400 de școli de toate categoriile (mai puțin licee), aproape 100 au fost "apreciate" cu calificativul "nesatisfăcator". Aceeași situație și la grădinițe: din peste 350 de unitați, 70 sunt improprii activității. Dar... să nu-și imagineze cineva ca exigențele formulate de catre organele sanitare de control sunt cele care se aplica în lumea civilizata din Europa, lume în rândul căreia visam și noi sa intrăm. Nici pe departe! Ca sa primească autorizație de funcționare, o școală în România trebuie să aibă o sursa proprie de apă potabila și un WC. Atât și nimic mai mult. Școlile care nu au fost autorizate nu dispun nici de acest minim necesar! Comentariile cred ca sunt de prisos. Dar să nu gândească cineva ca "organele abilitate" (aceasta este o sintagma des folosita și care face parte în prezent din "limba de lemn" a actualilor guvernanți) să rezolve această situație au stat pasive (se poate spune și "cu mâinile în sân"). Nici vorbă! Au făcut ședința cu directorii unitaților școlare, numai, vedeți dumneavoastră, banii necesari nu vin de la MEN (beneficiar), nici de la MS (controlor), ci de la MF (a se citi DTR) care, se pare, aproape sunt sigur, nu are în vederi ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC; deși actuala putere, în urmă cu câțiva ani, afirma sus și tare că acesta (învățământul) este prioritatea nr.1. Așa!

CĂ VENI VORBA

Pentru că veni vorba de noul an școlar, trebuie să spun că acesta a avut parte, de această data, de o deschidere multdiversificat și diferit de inedita față de anii precedenți: unele unitați au fost onorate cu prezența (și atât) a unor înalte oficialități, altele au organizat festivitatea "în familie", iar o parte dintre acestea nu au organizat nici un fel de "deschidere", și au trecut cu febrilitate la parcurgerea materiei de studiu conform orarelor elaborate din timp. Au fost și unitați școlare care au avut parte de un altfel de început de nou an școlar: fie că au primit vizita unei brigazi de control de la Biroul de poliție economică, fie au primit o alarmă falsă că școala va sări în aer deoarece în interior a fost amplasată o bombă. Până și prefectul de Neamț a avut o vizită mai deosebita: o doamnă profesoară își

Constantin TOMȘA

(Continuare în pag. 7)

PERFECȚIONAREA - o poveste... cât un cot

E greu de crezut ca perfecționarea a devenit o poveste cu aer de mult, de care ne aducem aminte doar formal și atunci când lumânarea vreunei restrângeri, detașări, transferări, suplimiri ne-a ajuns la degetul mare, pentru ca în rest ea a fost (din câte știu eu - și știu), este din păcate și sperăm că nu va mai fi- doar la degetul mic al fiecarui cadru didactic.

Se spune că la fotbal și la școală (deci și la perfecționare) se pricepe oricine. Oare? Cred ca fara a face apel la nu știu ce etimologie posibila și pretențioasă, perfecționarea ar trebui să vină de la "perfect" și nu de la "perfid" (caci de mai mult ca perfectul se ocupa teoria limbilor).

Cât de ușor aplicăm etichete, dam verdicte și poate și mai ușor ne trezim spunând: "Nu se face nimic!", chiar înainte de a ne întreba sincer: "Eu ce am făcut pentru aceasta?"

Apelul la sinceritate rămâne în cele din urma, dacă nu cel dintâi, un act de moralitate.

Deci, va rugăm, spuneți-ne sincer: cum, cu cine și cu ce vedeți dumneavoastră posibila faptuirea oricărei forme de perfecționare. Sunt în asentimentul multor colegi de la catedra, care și-au exprimat parerea la consfătuirile din toamna, cu directorii: ca nu exista perfecționare fara bani, punct de vedere considerat în acest haos social și economic generalizat o viziune pesimista, daca nu chiar negativista cu privire la actul nostru managerial, dar ne putem consola (ca orice român

Prof. Dumitrița VASILCA
Director C.C.D. Neamț

(Continuare în pag. 7)

SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT DĂ GUVERNUL ÎN JUDECATĂ

Conflictul dintre Guvern și sindicatele reunite din învățământ s-a adîncit la începerea anului școlar, prin declarațiile publice ale ministrului Marga referitoare la salarizarea personalului din învățământ. Deoarece Ministerul Educației nu acceptă salarizarea profesorilor la legea 154 -deși, ca să înceteze greva generală din mai a promis contrariul- sindicatele din învățământ planuiesc o nouă grevă generală, dublată de un proces de zile mari: "Saptămîna aceasta, la Judecătoria Sectorului I București vom înainta acțiunea împotriva Guvernului României, pentru nerespectarea protocoalelor semnate cu personalul din învățământ", a declarat liderul FSLI Neamț, Florin Florescu.

La București urmează să aibă loc întîlnirea liderilor sindicali județeni. Și de data aceasta, guvernanții sînt înclinați să trateze cu indiferența solicitările cadrelor didactice. Vina, daca se poate spune așa, aparține în mare măsură personalului din învățământ, care, din bun simț, a cedat întotdeauna presiunilor și promisiunilor. *(M.A.)*

Singurătăți laolaltă

UMBRA LUI TONITZA LA DURĂU

O îndelungata complicitate culturala, exersata pe parcursul a vreo trei decenii, exclude și în premise și în finalități, un comentariu critic dezinhibat de frisoanele unei subiectivități pe care mi-o asum cu seninătate. Anii formării intelectuale alături sau împreună, mai bine zis, de expozanții recentei ediții a taberei estivale de la Durău permit mai degrabă exerciții de admirație decât pedante evaluări. Cu toate acestea, sunt nevoit să previn cititorul că nu voi abdica nicidecum de la rigoarea de fond a actului critic. Asemenea rigoare nu poate fi explicată decât prin respectul față de fiecare în parte și de toți la un loc.

Este necesara o scurta privire istorica. La Durau, în anii '35 un grup de studenți ai Academiei de Arte din Iași, adunați în jurul maestrului lor Nicolae Tonitza au decis sa restaureze pictura vechiului schit de la Durau în maniera picturii neobizantine.

Nu a existat nici un program estetic explicit pentru asemenea demers, nici macar schița unui decalog proiectiv. Bunul simț estetic și câteva experiențe în domeniu ale maestrului l-au pus în situația de a contura de unul singur viziunea ansamblului. A marturisit deseori în corespondența sa framântarile legate de proiectul ansamblului de la Durau. Studenții l-au urmat fara ezitare topindu-și contribuțiile individuale în monumentala viziune tonitziana. Oricum, lucrul în campanie semana întrucâtva cu experiențele impresioniștilor la Barbizon sau Pastoise. C'limatul de lucru ținea loc și de program estetic.

Urmaresc de câțiva ani buni, nu doar cu interes profesional, ceea ce se petrece în tabara de la Durau, mai important, ceea ce rezulta de acolo. Pot afirma fara ezitare ca strădaniile poetului Adrian Alui Gheorghe sunt rasplatite cu prisosința, expozanții reușind să se exprime fara crisparile celor marcați de frisoanele unei modernități excentrice nu o dată și nici de tentația de a trage discret cu ochiul unul la șevaletul celuilalt. Libertatea lor e aproape anarhica așa cum stă bine unor creatori conștienți de propria valoare dar și de exigențele timpului. Chiar și în vârf de munte ei nu uita ca sunt expresia unei îndelungate civilizații a ochiului și că lecțiile realului și ale abstractului deopotrivă și-au cam consumat substanța, dar simt că mai este ceva de spus.

În asemenea împrejurări, trebuie uitat tot și trebuie reinventat tot. Câta trăire tot atâta adevăr, cât adevăr uman atâta expresie. Spațiul expozițional devine complementar, fiecare strigându-și singuratatea care se va finaliza într-o prelungita tăcere. Ei au fost singuri în măsura în care l-au simțit alaturi pe celalalt. Celalalt am putea fi oricare dintre noi.

Doua mi se par a fi tendințele de fond ale demersului lor. Unii nu pot scapa de presiunea realului, realizându-și operele aproape în priza directa la real, alții nu se pot sustrage zonelor de sugestivitate ale abstractului. Unii reînnobileaza realul prin interpretare, alții îi întorc spatele spre a-l vedea mai bine în oglinzile eului. Practic, indiferent de mijloace toți același drum, fiecare însa văzând altceva. Unii vor fi tentați de semne, alții de semnificațiile lor. Am sesizat în expoziția de la Muzeul de Artă din Piatra Neamț, exprimate cu egala ardoare și profesionalism, etape din cercetări

Valentin CIUCĂ

(Continuare în pag. 3)

CEL CE GÎNDEȘTE SINGUR

ÎMPĂTIMIT DE LUCEAFĂR

Numai când pasiunea atinge o intensitate care ne permite să o numim cu sinonimul patimă poți scrie o carte ca cea care a văzut lumina tiparului de curând, sub semnătura distinsului profesori Mircea Eduard Bălan, la Editura Fundației Culturale Câncicov din Bacău în colecția Avangarda XXI. Critică literară.

Cartea lui Mircea Eduard Bălan, METAFORA, SIMBOL, MIT ÎN POEZIA EMINESCIANĂ, te cucerește de la prima pagina în care autorul atrage atenția ca acesta este rolul unei lecturi "de suflet" și ca "este o sarbatoare a spiritului" pe care de-a lungul unei cariere didactice de patru decenii a împartășit-o elevilor sai, iar acum o oferă "ca un prinos adus nemuritorului rece".

Pe măsură ce înaintezi cu lectura constați ca prefațatorul cartii, Gheorghe Iorga, are dreptate când afirma ca autorul are "revelația momentelor ritualului inițiatic în care se recreeaza limbajul poetic ca proces", ca "dovedește ca relația dintre har și discernamânt critic e complementara și poate funcționa și azi în profilul literaturii române".

Structurata în noua capitole (în treacat fie spus, puteau fi numai șapte și "concluzii"), cartea profesorului Mircea Eduard Balan, prin felul în care a fost gândita și este scrisa, nu se adreseaza necunoscatorilor de Eminescu. Nu este o carte de inițiere în tainele poeziei eminesciene de genul "introducere în opera lui...". Nu este o carte scrisa didacticist, de aceea am și facut precizarea de mai sus cu privire la eventuala îndepartare a capitolului opt, "Modalități de receptare în liceu a operei lui Eminescu", titlu care și ca formulare schioapată.

Are dreptate prefațatorul Gheorghe Iorga atunci când afirmă ca "A scrie despre poezia eminesciană, în umbra unei bibliografii amenințătoare și fatal neomogene, înseamnă a-ți asuma o opțiune în termeni de sau... sau, într-o vreme când dogmele tranșante pot fi suspectate de... dogmatism!", dar nu și când spune ca această noua carte a lui Mircea Eduard Bălan "e un act care ține nu numai de curaj, dar și de ambiție critică...". Cine îl cunoaște bine pe profesorul Mircea Eduard Bălan (și generațiile de elevi pe care le-a păstorit de-a lungul anilor stau marturie), citind această carte, va constata ca ea este opera unui împatimit de Eminescu și că ea a fost spusa rând cu rând și capitol cu capitol de nenumarate ori discipolilor sai dintre care nu puțini sunt astazi profesori de limba și literatura română, împatimiți și ei, la rândul lor, ca și maestrul, de LUCEAFĂR.

Pe parcursul întregii cărți, autorul, într-un ritm tumultuos de prezentare a metaforelor și a citatelor exemplificatoare din opera POETULUI, în formulări sclipitoare ca spre cer, a nostalgiei de înalțare spre absolut o găsim în mitul lui Platon din dialogul PHAIDROS."), la Goethe, la Croce și până la Heidegger și Lucian Blaga, cu toate ca argumentația teoretică a lucrării a fost prezentată în primul capitol întitulat REPERE TEORETICE. Același lucru se întâmpla și atunci când autorul interpreteaza anumite opere eminesciene; pentru mai multa siguranță, parca, alatura parerilor personale aprecierile criticilor și istoricilor literari români. Astfel, pornind de la versurile "Caci pe o insula de farmec/Su nalță negre, sfinte bolți/Și luna murii lungi albește/Cu umbre împle orice colț", Mircea Eduard Balan afirma: "În aceste stihuri, poetul descrie de editor - neglijențe care, afecteaza valoarea științifică a lucrarii. Iata doar câteva dintre ele: reluarea unui citat de două ori în cadrul lucrarii, cu mici modificari (vezi p.18 și p.35, Scrisoare catre Iacob Negruzzi); uneori ghilimelele sunt puse haotic (vezi citatele care ilustrează "metafora buciumului", p.42); despartire în silabe de felul "del-icatețe" (p.40), scăpare a lectorului care a avut prea mare încredere și nu a mai verificat textul scris la calculator, ca și titlul **Calin** în loc de **Călin** (p.40) și mai sunt și altele. Am unele nedumeriri în ceea ce privește aparatul critic, mai precis redactarea acestuia. Mai întâi: nu știu de ce s-au numerotat notele bibliografice de la 1 la 21 pentru capitolul 1, de la 1 capodopera, "insula de farmec", centrul mitologic al poeziei sale." și imediat adauga: "Pentru înțelegerea "insulei de farmec" ca opera de arta citam parerea lui Tudor Vianu: ..." (vezi p.82).

Fara a avea pretenția de analiza critica a lucrării lui Mircea Eduard Balan și, mai ales, fără nici o intenție de a diminua valoarea acesteia, din dorința de a atrage atenția celor care își asuma responsabilitatea cuvântului tipărit, voi prezenta câteva aspecte ce au fost scapate din vedere, atât de autor cât și la 52 pentru capitolele 2, 3, 4, 5, 6, 7, și de la 1 la 10 pentru capitolul 8. Puteau fi numerotate de la 1 la 83 pentru toata cartea. Atât în NOTE BIBLIOGRAFICE cât și în BIBLIOGRAFIE lucrarile menționate nu sunt însoțite de toate datele caracteristice și absolut necesare pentru un cititor de literatura științifica. Pentru exemplificare, redăm câteva mostre: Aristotel, Poetica, VI, 21 (nota nr.6, capitolul I; lipsește editura, localitatea și anul editării), Rene Wellek, op.cit. (nota nr.1, capitolele 2, 3, 4, 5, 6, 7; lipsește p.) ș.a.

Facând abstracție de aceste "mici scapări", cartea lui Mircea Eduard Bălan este o contribuție deosebita ca originalitate în cadrul exegeticei eminesciene, o carte de care va trebui sa se țina seama atunci când se iau în discuție coordonatele creației Luceafărului, coordonate pe care autorul le prezinta tranșant: "Acest dor de cuprindere a universului, de captare a sensului existenței umane, a dus la sudarea lirică a tuturor laturilor esențiale ale situării omului în cosmos, a naturii sale ontologice, prin două coordonate dominante ale întregii opere: dominanta angelica și dominanta demonică." (p68).

Nu pot încheia aceste rânduri decât facând cunoscut un gând ce m-a însoțit pe tot parcursul lecturii acestei cărți: Mircea Eduard Bălan este un împatimit de Eminescu cu un suflet de poet visător, de romantic ratacit în a doua jumatate a secolului al XX-lea, suflet cu care analizeaza poezia eminesciana.

Constantin TOMȘA

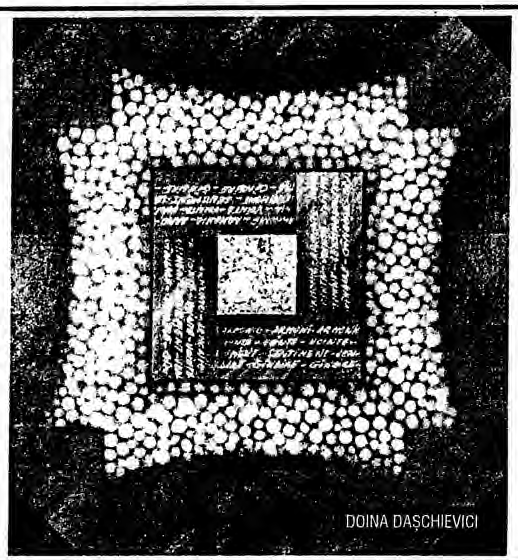

EL DESPERADO

● Încă o toamnă peste noi, cu frunze galbene și alte texte ■ După o sesiune de bac numai buna de întarit optimismul zicalei "cei din urmă vor fi cei dintâi ■ Atât prin mediile obținute cât și prin procentul de promovabilitate ■ Din două una, dați-mi voie: ori ca elevii noștri au stat toată vara cu burta pe carte (în sensul cel figurat), ori ca au fost aprig nedreptățiți în prima sesiune (în sensul ca persecutați) ■ Daca nu cumva unor comisii obosite nu li s-a facut, a lehamite, mila (în sensul cel adevarat).

● După care, cu chiu cu vai, am început anul școlar ■ Oficial, întârziat din cauza epidemiei de meningita ■ Neoficial, șoptit (rautacios), din cauza condițiilor insalubre "oferite" de cele mai multe școli.

● Spun batrânii ca nu e anotimp mai potrivit ca toamna pentru numărat bobocii ■ Un când impresionant bântuie prin dragul nostru minister ■ Câci numai niște novici cu cas la gura pot starui cu atâta nonșalanță în greșeli elementare ■ E o explicație logica, pe lângă aceea a perpetuării obstinate a unor vechi cutume ■ Mă refer, desigur, cu durere în glas și jale în suflet, la cel puțin amuzanta programă de bac la Limba și literatura româna ■ Care se dezice în mod hotarât de materia clasei a XI-a de anul trecut ■ Eu propun să pre înțâmpinam protestele de acest fel studiind operele complete ale fiecarui scriitor în parte ■ Dar mă gândesc ca și-așa tot ar gasi ei ceva.

● Macar manualul pentru clasa a IX-a editat de Humanitas se straduiește să mai atenueze impresia dezolanta ca incompetența s-a generalizat ■ Dar vine cel al editurii All care, deși nu de tot rau, plateste tributul nostalgicilor din învațământ prin ale sale "modele de comentarii" ■ E o alta dovada ca mai avem de muncit, nu gluma, până sa ne dezbaram de vechile, confortabilele și dragilacobiceiuri.

● "Ca n-ai fost vreun lucru mare" se chinuie sa te convinga perpetuu "mititeii" ■ De unde dezinvoltura cu care sunt înfațurați cei mai buni dintre noi, când au ajuns la vârsta pensionarii ■ Ei sunt singurii care nu pot beneficia de prelungirea contractului de munca ■ Mă întreb cum se face de uitam așa de lesne ca am ajuns ceea ce suntem și datorita marilor noștri dascali ■ Poate că vocea lor înțeleapta a încercat în zadar să faca sa vibreze sufletul unui popor vegetal ■ Un popor care cu greu se mai arată interesat de altceva în afara lecției datului din coate ■ O deprindere care nu respecta marginea de tacere a valorilor ■ De aceea, domnilor profesori, nu merita sa va întristați ca nu va gasiți locul într-o generație care nu va merita ■ Și țineți minte vorba preferata a lui Nichita: "Nu mor caii când vor câinii".

● Din ce în ce mai greu primim salariile noastre ■ Ca și când ni s-ar inocula, încetul cu încetul, ideea muncii neretribuite ■ Asta ar fi o bomba ■ Nu ca aceea de la Liceul Economic ■ Despre care gurile rele spun că ar fi fost o invenție ad-hoc a unui elev șatul aprioric de școala ■ Guvernanților nu le-a venit inca ideea s-o arunce de-a binelea în aer, deși este evident cât de mult îi incomodeaza și pe ei ■ Unii chiar au ramas cu sechele din vremea școlarizarii, ca dom' ministru Remeș, care deunazi racnea la dascalimea uluita ca au trecut vremile acelea când, elev, era tot timpul nevoit sa facă ■ Așa ca stau și mă întreb: n-o fi exterminarea lenta a învațamântului românesc un act de razbunare "cumplita" (!) a unor fosti elevi traumatizați care-și elibereaza frustrarile?

● Chiar daca-i așa, nu va grabiți sa va victimizați ■ Teoria conspirației s-a dovedit, în practica, un eșec ■ Doar vedeți ca înca supraviețuim.

Steluța CĂLIN

*** ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII**

Descentralizarea, o cale de regăsire a identității culturale comunitare

Pentru orice țara din Estul Europei care își caută titlurile normalității, descentralizarea reprezintă o adevărată nouă revoluție. Cum nu poate exista reforma culturală fără regăsirea identității pentru fiecare comunitate în parte, atenția trebuie să se îndrepte de la un tot care ne reprezintă la nivelul universalității - cultura națională - spre identificarea specificului și particularităților din fiecare localitate.

În România centralizarea instituțională - ca și în alte țări din Estul Europei - a fost dură. Dirijismul de la centru, politica de îndoctrinare și uniformizare a localităților și regiunilor a facut ca, după patru decenii de comunism, să avem o mulțime de comunități depersonalizate, într-o criză de identitate spirituală. Bineînțeles, această criză se răsfrânge și asupra indivizilor...

De aceea, esența reformei în cultura românească o reprezintă tocmai eforturile pentru regăsirea identității comunitare, refacerea ambientului tradițional, relansarea elitei ca factor evolutiv într-o localitate și chiar redescoperirea mândriei de a aparține unei anumite zone.

Un program teoretic și practic care urmeaza să fie dezvoltat în zona Neamț se numește ***Revitalizarea socio-economică a localităților prin datul cultural.*** Este un program complex care își propune identificarea tuturor reperelor culturale și spirituale de interes care sa contribuie la realizarea unor trasee îmbogățite pentru un turism cultural de calitate, atragator. E de demonstrat autorităților locale ca daca o fabrica sau un atelier sau o afacere pot sa dea faliment sub impulsul conjuncturilor vremii, în schimb un muzeu sau o manastire multicentenara sau un monument de arhitectura sunt valori pentru eternitate.

În județul nostru sunt șaptezeci de comune și patru orașe importante și pentru fiecare dintre aceste comunități am acordat tot sprijinul în redactarea și tiparirea monografiilor locale care sa refaca legatura spirituala și istorică dintre trecut și viitor, ca o altă modalitate de definire a identității.

După 1989 multe localități din județul nostru au stabilit relații de prietenie cu localități din țari vestice, îndeosebi din Franța, ceea ce a determinat o importanta influența în fixarea unor modele culturale instituționalizate verificate în practica.

Descentralizarea culturala determina la nivelul fiecărei comunități asumarea dimensiunii culturale proprii, conservarea și sporirea unui patrimoniu care înnobilează pe fiecare individ în parte.

Adrian ALUI GHEORGHE
consilier șef la Inspectoratul pentru Cultură al Județului Neamț, România

(N.R.-Comunicare susținută la Seminarul Internațional "Descentralizarea și politicile culturale actuale" organizat de Consiliul Europei la Varna, Bulgaria, sept. 1999)

De la abstract la concret şi de la concret la abstract prin modelare matematică

Solicitate de studiul ştiinţelor naturii, umaniste sau de rezolvarea unor probleme ale producţiei moderne, modelele matematice sunt expresiile concludente ale potenţialului interdisciplinar al matematicii, reprezentând modalităţile cele mai eficiente prin care aceasta îşi exercită funcţia aplicativă. Prin modelare, structuri abstracte din matematică (tehnici specifice de optimizare sau vectoriale, ecuaţii diferenţiale, elemente de teoria optimizării, teoria filtrelor, teoria jocurilor, teoria grafurilor, statistica matematica etc.) sunt transferate în studiul unor probleme concrete (politica, finanţe, marketing, procesele neuromusculare, optimizarea transporturilor, controlul calităţii produselor etc.).

La rândul lor, domeniile în care se aplica modelarea (medicina, economia, ingineria tehnologica, lingvistica, sociologia etc.) ofera matematicii posibilităţi inedite de dezvoltare a cercetarii fundamentale, conducând la îmbogăţirea unor teorii matematice cu concepte şi rezultate sau chiar la apariţia altora noi, aşa dupa cum vom vedea din exemplele care urmeaza.

Orice model matematic este susceptibil de îmbunatatiri şi nu se poate reduce la "potrivirea" fenomenului sau procesului de studiu cu structurile matematice standard, ci trebuie sa surprinda trasaturile esenţiale care sa ne permita înţelegerea şi controlul pe o durata cât mai îndelungata. Masura în care acest deziderat se realizeaza este redata de rezultatele interpretării modelului matematic, care, vor fi cu atât mai eficiente cu cât colaborarea dintre beneficiarii modelului şi matematicieni este mai strânsă. Menirea centrala a modelarii matematice consta deci în realizarea apropierii pe baza de înţelegere deplina dintre specialiştii matematicieni, care vor trebui sa renunţe la tendinţa actuala de a menţine în limite curente procesele de specialitate şi matematicieni capabili sa înţeleaga procesele respective şi sa aplice pentru studiul şi estimarea evoluţiei acestora în perspectiva aparatului matematic cel mai adecvat.

"Matematica nu este nici ştiinţa a naturii şi nici ştiinţa sociala, dar ea este plina de învaţaminte în ceea ce priveşte metodologia ştiinţifica în genere. Nu este deci suficient sa cerem economiştilor, istoricilor, lingviştilor, inginerilor etc. sa învete matematica; este necesar ca şi matematicienii care au interes aplicativ în ştiinţele umaniste şi sociale sa învete din acestea" (Prof. Univ. Dr. Doc. Solomon Marcus Şocul matematicii, Ed. Albatros, Bucureşti, 1987).

Matematica a fost iniţial apreciată ca fiind "muzica raţiunii". Ulterior a devenit "mama tuturor ştiinţelor", pentru ca astăzi sa fie unanim recunoscută drept **"fundamentul ştiinţei şi tehnologiei"**.

Iata câteva din problemele concrete în care matematica are rezultate spectaculoase:

1. Regenerarea artificiala a padurilor.

2. Controlul deciziilor în exploatări hidroelectrice.

3. Controlul computerizat al reţelei telefonice.

4. Testarea defectelor unor materiale.

5. Supravegherea computerizată a bolnavilor.

6. Evaluarea performanţelor comunicarii prin sateliţi.

7. Modelarea matematică a elaborării mediatorului chimic în procesele neuro-musculare.

În cadrul ultimei direcţii, va prezentăm rezultatele cercetării obţinute printr-un model matematic realizat în colaborare cu I.M.F. Iaşi.

În organismele vii, transmiterea informaţiei sub forma de impulsuri nervoase se face de la un neuron la altul prin sinapse, iar contactele funcţionale dintre neuronii motori şI celulele musculare se realizeaza prin jonctiuni neuro-musculare. Puntea de legatura dintre membrana presinaptica şi cea postsinaptica o reprezinta mediatorul chimic. Îndeplinirea de catre o substanţa a funcţiei de mediator chimic presupune urmatoarele procese succesive: sinteza substanţei, depozitarea prin constituirea cuantelor, eliberarea în spaţiul sinaptic, interacţiunea cu membrana postsinaptica şi inactivarea.

Prin stabilirea unei estimari matematice a energiei înglobate în cuantele de mediator la un moment dat, am reconfirmat rezultatele cercetărilor întreprinse de fiziologi şi biofizicieni, aducând şi unele completări deduse din interpretarea modelării matematice efectuate în contextul complexităţii, diversităţii şi totuşi atât de continua şi stabila viaţa a celulelor pe care le reproducem în continuare.

1. Orice sinapsă cuprinde atât elemente de natură chimică cât şi de natură electrică ce se îmbina într-o perfectă funcţionare a mecanismului sinaptic.

2. Recuperarea mediatorului chimic de către celula din care a provenit şi noile sinteze de mediator se fac într-o corelaţie deplină.

3. Mediatorul chimic asigura conducerea unidirecţionala a impulsurilor nervoase, adica este prezent numai în butonii sinaptici ai fibrelor presinaptice şi lipseşte din membrana postsinaptică, orice impuls ajuns la membrana postsinaptica nemaiputând genera nici un mediator sinaptic. Aşadar, mediatorul chimic ordoneaza funcţia nevoasă.

4. Impulsurilor nervoase de pe fibra presinaptică nu modifică conţinutul de mediator, ci cresc frecvenţa de spargere a cuantelor, generând astfel depolarizări care depaşesc pragul de excitare al membranei postsinaptice.

5. Existenţa spaţiului sinaptic împiedică propagarea directă (electrica) a undei de depolarizare, deci "teoria electrica" a transmiterii sinaptice sau neuro-musculare nu se poate aplica în studiul propagarii impulsurilor nervoase la nivelul sinapselor sau al placilor neuro-musculare. Această concluzie este susţinută şi de transmiterea informaţiei cu întârzieri variabile (întârzieri sinaptice) şi numai într-un sens.

Multe universuri imaginare se dezvolta în matematică (îndeosebi în cercetarea matematică fundamentală) în virtutea unor deziderate interne de coeziune şI armonie ale unei teorii, pentru ca mai târziu sa se constate ca aceste universuri elucidează fenomene importante ale lumii reale, aşa după cum precizam chiar în prima parte a expunerii. Un caz tipic este Analiza monstandard propusă de Abraham Robinson în anul 1960. Leibnitz a introdus "infinitul mic" ca o "cantitate" strict pozitivă inferioară în sensul relaţiei de ordine pe axa reală oricărui 1/n când n parcurge mulţimea numerelor naturale nenule. Ori în corpul total ordonat în care se verifica Axioma lui Cantor (Axioma marginii superioare) numit mulţimea numerelor reale conceptuaizata de celebrii matematicieni Cauchy şi Dedekind încă din secolul trecut nu există asemenea infiniţi mici. Această imposibilitate provine din Proprietatea lui Arhimede. Prin negarea acestei proprietăţi, obţinem infiniţii mici. Abraham Robinson arata ca există corpuri bine ordonate care prelungesc corpul numerelor reale şi în care exista infiniţii mici (de ex: corpul funcţiilor raţionale cu coeficienţi reali). Aceste corpuri au deosebita calitate de a explica mecanismul de funcţionare al economiilor de schimb. Fenomenul de stabilire al preţurilor într-o astfel de economie poate fi modelat cu ajutorul unui model nonstandard, admiţând ca numarul participanţilor la economia considerată este suficient de mare. Se arata în aceste condiţii ca diferenţele dintre opţiunile diverşilor participanţi tind către un infinit mic.

Necesitatea ca învaţământul, cercetarea şi producţia sa reprezinte un proces unitar a solicitat şi continua sa solicite vertiginos elemente de informatica fără de care omul nu ar putea lua deciziile cele mai optime şi rapide şi nu ar putea răspunde prompt şi exact la colosul de întrebări care se ridica astăzi în faţa lui. Prelucrarea automată a informaţiilor a devenit o necesitate vitală pentru activităţI a căror menţinere la nivelul progresului este de neconceput fără calculator sau supercomputere. Drumul de la abstract la concret şi de la concret la abstract prin care matematica îşi manifesta inestimabila putere interdisciplinară se poate parcurge numai cu ajutorul computerelor sau al supercomputerelor care vor îmbina cât mai eficient efectuarea calculelor cu elaborarea unor soluţii bazate pe inteligenţa artificială devenită astăzi mai mult decât necesara.

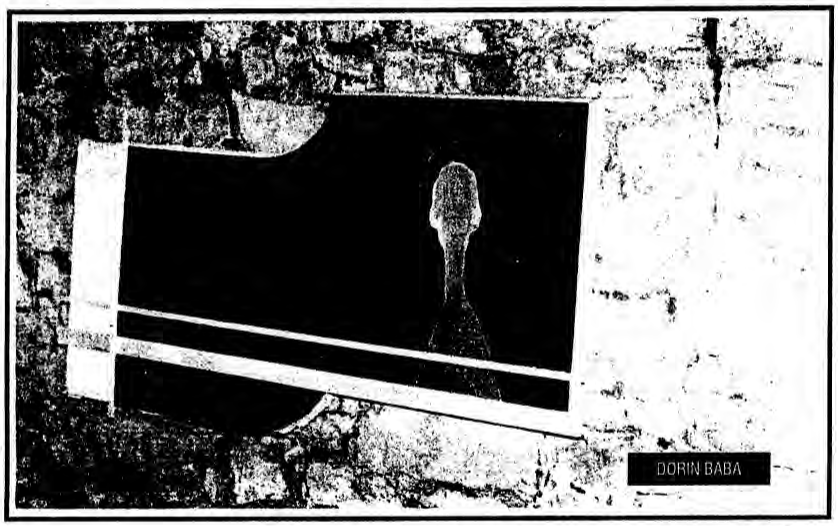

Prof. Univ. Dr. Vasile POSTOLICĂ

* ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

UMBRA LUI TONITZA LA DURĂU

(Urmare din pag. 1)

Plastice mai vechi dar şi fervori impresioniste cetluzate cu fiecare lucrare. Toţi ştim ca nu trăiesc nici o clipa crispări provinciale ori ezitări ineficiente. Ceea ce produce anual tabăra de la Durău şi, fireste, atelierele-insalubre din Aleea Tiparului poate constitui oricând substanţa unor selecţii de nivel naţional. Tot astfel cantitatea de orgolii consumate prin aceleaşi locuri pot furniza materie prima unei duzini de gazete de scandal.

Dinu Huminiuc exprimă într-un registru grav dileme cristice uzând de o grafie acroşantă şi neliniştitoare pentru confortul nostru imediat în timp ce **Doina Dăschievici** a atins nivelul de sus al unei relaţii între decorativul somptuos şi abstractul sugestiv. În acelaşi timp, cu propunerea constantă pentru structura materiei înnobilata de duhul pământului, **Dan Cepoi** află rezonante cromatice în registru romantic. **Dumitru Bezem** nu şi-a pierdut exuberanţa cromatică, în timp ce fiul sau, Oliviu se pastrează pe un palier mai grav şi, de aceea, uneori mai profund. Schimbaţi în bine ne apar **Mihai Agape** şi **Iosif Haidu**, doi artişti la maturitate pe care fiecare compoziţie reprezintă rezolvarea unei probleme plastice. Gh. Vadana, Liviu Şoptelea, Cornel Dumitriu, Ioan Burlacu, Dorin Baba, Lucian Tudorache, invitaţii nemţenilor în tabăra, au adus cu ei fermentul unei benefice emulaţii. Accesul la idee şi contaminarea cu modelele marelui colorism românesc, umbra lui Tonitza şi a genialilor lui discipoli au însufleţit un parcurs artistic estival demn sa confere spaţiului cultural nemţean dimensiune naţională.

La Roman

O şcoală cu tradiţie în învăţământul tehnico-profesional vreme de 110 ani

În toate localităţile, fie ele urbane sau rurale, şcoala îşi pune amprenta decisivă asupra spiritualităţii populaţiei şi jalonează coordonatele evoluţiei sale pe multiple planuri în anii ce au să vină. Din multitudinea instituţiilor şcolare, pe diferitele ai trepte (preşcolare, primare, gimnaziale, profesionale, liceale, postliceale - iar în cazul oraşelor mari şi ale învăţământului universitar), unele au un aport deosebit, constituindu-se în repere calitative primordiale, devenind unicate cu valenţe ce înfrunta vremurile şi despre care nu poţi vorbi decât cu un mare respect.

În acest context se înscrie şi Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii din Roman care, în cei aproape 120 ani de existenţa, a fost portdrapelul calităţii, eficienţei şi demnităţii municipiului dintre Moldova şi Siret.

"Şcoala de meserii de ambe sexe" - aşa cum s-a numit la începuturile sale, în 1880, când a luat fiinţa prin eforturile, perseverenţa şi sacrificiile ctitorilor sai (institutorii Ştefan Mavrichie şi Gheorghe Sandu), a devenit ulterior Şcoala inferioara de meserii (1882 - 1928), Şcoala de meserii gradul II (1928 - 1936), Liceu industrial (1936 - 1948), Şcoala Medie Tehnica şi, separat, Şcoala profesionala Siderurgica (1951 - 1952), Şcoala profesionala metalurgica nr.2 (1952 - 1955), Şcoala profesionala de ucenici (1955 - 1958), Şcoala de meserii (1958 - 1963) - în 1962 aci a fost reintegrata şi Şcoala de Meserii nr.1 fete, cea care fusese desprinsa de şcoala baieţilor înca din 1882 -, Şcoala profesionala de materiale de construcţii (1963 - 1980) şi, concomitent, şi în acelaşi local - Liceu industrial (1971 - 1991) şi Grup Şcolar Industrial Materiale de Construcţii (1991 - 1999 şi continua).

Pe acest drum lung şi întortocheat, datorita vicisitudinilor vremurilor, colectivele de elevi şi cadre didactice au parcurs un traseu ascendent, contribuind la faima şcolii, iar pilda vieţii şi activitaţii lor a servit drept izvor de bogate învaţaminte pentru cei ce le-au perpetuat memoria şi munca. Din acest itinerariu bogat, reliefez trei momente de vârf, cu reverberaţii la nivel naţional şi chiar dincolo de fruntariile patriei: realizarile ieşite din comun ale Şcolii de arte şi meserii gr.II, anul centenarului, 1980 şi perioada postdecembrista când şcoala şi-a largit şi diversificat profilul, încât pe lânga specializarile tehnico - profesionale (electrotehnica, mecanica, materiale de construcţii) au apărut clase cu profil de contabilitate, filologie, ştiinţe sociale, chimie-biologie etc.). În cele ce urmează mă voi opri numai la existenţa şcolii până în 1990 şi, fortuit, voi surprinde doar aspecte fugare din nolanul realizărilor de excepţie, chiar daca obţinute uneori în condiţii vitrege.

De la "Şcoala de meserii de ambe sexe" la "Grup Şcolar industrial materiale de construcţii"

■ UN DEBUT SPECTACULOS

În 1880, şcoala lua fiinţa din iniţiativa privata, prin colectarea unor sume de bani de la cei "cu dare de mâna" din toata ţara şi într-un local donat de un agricultor înstarit, Ion Stroi; a purtat pentru o vreme chiar titulatura suveranilor "Carol şi Elisabeta" şi a avut printre profesorii sai şi un absolvent al unei şcoli din Austria şi şi-a trimis pe un maistru, Petre Gârlea, la Nürenberg (Germania) pentru a se specializa în fabricarea jucariilor mecanice. Între anii 1901 - 1919 şcoala a funcţionat în localul Seminarului - care se desfiinţase - iar dupa razboi, reluându-şi activitatea, Şcoala inferioara de meserii este aruncata pur şi simplu în strada. Rămaşi fara local, mijoace materiale şi elevi - cine ar mai fi venit la o şcoală fantomă - daca disperarea şi deznădejdea s-ar fi cuibarit în inimile elevilor şi continuatorilor lui Mavrichie, firul s-ar fi rupt definitiv daca toţi aceştia nu şi-ar fi înzecit şi concentrat eforturile şi prin munca neistovita, vreme de 3 ani, cu forţe proprii, au ridicat actualul local al şcolii, în care s-au mutat în 1922, cladirea finalizându-se cu etajul în 1925 şi în ultimele decenii cu anexele din partea vestica.

În atelierele şcolii (tâmplarie, mobilă, tinichigerie, cismarie, metalurgie, lacatuşerie, fierărie, rotarie, automobile, sculptura, vopsitorie - tapiţerie, tipografie), în anii urmatori, se produc obiecte de o calitate deosebita, expuse spre vânzare în Bazarul oraşului de câteva ori pe an şi erau foarte solicitate de cumpărători, aşa după cum rezulta din **"Charta expoziţiilor"** şi din care am extras însemnări mai mult decât elogioase, cuprinse în lucrarea: **"1880 - 1980. Contribuţii la istoria unui liceu centenar"**, pe care, împreună cu colegul meu, profesorul Laurenţiu Vasiliu, am publicat-o în 1980.

■ De la performanţa locală la recunoaşterea internaţională

În perioada 1928 - 1936 Şcoala atinge apogeul dezvoltării sale, reliefată între altele şi prin urmatoarele consideraţiuni: directorul său, Gheorghe Cantemir, e avansat ca inspector pentru Moldova şi Basarabia; avea o tipografie proprie, în care au publicat, între alţii, Nicolae Iorga, şi documente pentru Consulatul român de la Salonic; exista aici o revistă şcolara "Meseria" cu apariţie lunară, care era trimisă, pe bază de abonamente, în toata ţara; avea un cinematograf propriu şi o batoză de treierat - cu care se obţineau venituri din satele deservite din jurul Romanului şi care erau folosite pentru cantina şcolii; elevii de aici, reprezentând România, au participat la doua expoziţii internaţionale, cu obiecte lucrate de ei, la Paris şi Barcelona, obţinând de fiecare data medaliile de bronz; tot aici era sediul "Casei de economie, credit şi ajutor al învaţamântului profesional"; la festivitaţile ocazionate de Semicentenarul şcolii, în 1930, a participat şi Ministrul Învaţământului, N. Costachescu, şi 300 de congresişti participanţi la Adunarea generala a Asociaţiei Corpului Didactic din Învaţământul Profesional, care a durat 3 zile şi care au apreciat la superlativ realizarile acestei instituţii romaşcane; în plina criza economica, în 1933, când doar produsele şcolii mai aveau cautare în oraş iar meşteşugarii erau în stare de faliment, aceştia se plâng ministrului Muncii, Ioaniţescu, care, venind la Roman, consemneaza în "Cartea de aur" a şcolii: **Graţie conducătorilor! Şcoala de meserii este o adevărată uzină ca producţie calitativă şi cantitativă. Felicit pe domnul Gheorghe Cantemir pentru devotamentul ce pune în slujba unei idei de adevărat apostolat. Ministrul Muncii se simte obligat să-l roage să ordoneze în aşa fel producţia, ca sa nu se concurcze produsele destul de modeste ale meseriaşilor şi micilor industriaşi mârind şomajul şi depreciind munca.** Renumite erau şi activităţile cultural - artistice organizate de catre elevii şi profesorii şcolii iar pe parcursul anilor, unii dascăli ai şcolii au fost şi autori de manuale; unul dintre aceştia, D.Savin, purta corespondenţa cu N. Iorga.

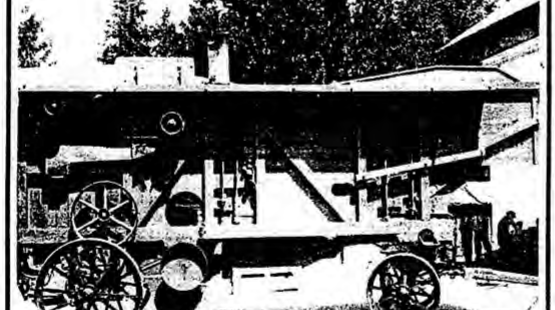

Batoză construită în atelierele şcolii - 1930

■ ANUL CENTENARULUI

Facând un arc peste timp şi oprindu-ne în anul Centenarului, 1980, consemnam câteva date statistice, care, evident, nu pot reliefa la adevărata lor dimensiune un alt salt, în urma acumulărilor în timp, pe care şcoala aceasta l-a realizat: o puternica baza materiala - local propriu (10 sali de clasa, 6 laboratoare şi cabinete), un muzeu şcolar, o sală de gimnastica şi un club, 6 ateliere profilate pe specialitaţi, inernat cu 540 de locuri, sală de mese; numarul total al elevilor la cursurile de zi şi seral, precum şi cei ai şcolii profesionale şi ai celei de maiştri, era de aproximativ 1.600, iar personalul şcolii depaşea cifra Centenarului.

Mulţi dintre absolvenţii acestei şcoli au urmat cursurile universitare, au ajuns sa profeseze pe toate coordonatele geografice ale patriei, cu rezultate notabile şi în funcţii şi de conducere, cinstind astfel instituţia din care şi-au luat zborul în lume. A existat o pleiada de cadre didactice ce s-au situat în prim-planul învaţământului românesc, al căror nume sunt demne de a fi consemnate şi daca n-o fac, fara a comite o impietate, e numai pentru ca numarul lor e foarte mare şi, în plus, exista riscul ca, printr-o omisiune involuntara, sa nedreptăţesc pe cineva. Fiecare însa, dupa puterile şi priceperea sa, a pus câte o "caramida" la edificiul unei şcoli valoroase, cu o bogata tradiţie în Roman şi la nivel naţional, pe care o continua meritoriu generaţiile de azi.

Profesor Mihai ANDONE

* ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

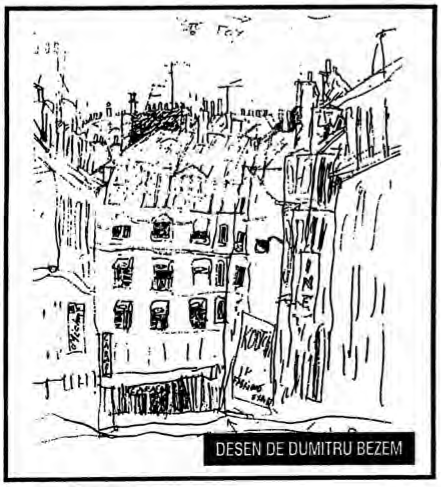

DESEN DE DUMITRU BEZEM

PERSONALITĂŢI ALE SPIRITUALITĂŢII ROMAŞCANE

Localităţile, indiferent de vechimea atestata documentar ori de mărimea lor, au, pe lânga specificul arhitectural, istoric, geografic, economic, şi unul cultural şi literar.

Romaşcanii traiesc adesea sentimentul de mândrie, gândind la valorile spirituale şi materiale create, mai ales când le judecam din perspectiva valorificării moştenirii culturale.

Geograful **Simion Mehedinţi**, unul din primii aparatori ai "regionalismului culturnl", fost elev al Seminarului Sfântu Gheorghe din Roman, aminteşte de rolul însemnat în dezvoltarea culturala a Romanului pe care îl are episcopul carturar **Melchisedek Ştefănescu**, autorul primei monografii romaşcane (Chronica Romanului I, II - 1874-1875).

În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, ţinutul Romanului a dat numeroşi oameni vestiţi, mulţi pe plan naţional sau chiar internaţional: academicienii **Constantin I. Istrati** (1850 - 1918), chimistul, medicul, socialistul, luptătorul din 1877/1898, omul politic, medaliat cu aur la Paris, în 1889 (pentru noua clasă de coloranţi-franceine), iniţiator în multe domenii (de pildă, sărbătorirea, pe plan internaţional, a centenarului lui Lavoisier) şi autor de note de călătorie şi pagini memorialistice: **Ion Ionescu dela Brad** (1818 - 1891), primul doctor român în agronomie de la Paris şi paşoptist vestit; istoricul şi omul politic **Nicolae Ionescu** (1822 - 1905), unul dintre primii academicieni (din 1867), **Dimitrie A. Sturdza** (1833 - 1914), istoric şi om politic, vestit prin colecţia şi donaţii către Academie. Cei citaţi sunt apreciaţi şi în paginile gazetăreşti eminesciene.

În aceasta epocă se nasc în ţinutul Romanului şi-şi desfăşoară o buna parte din activitatea lor scriitorii **Petru Th. Missir** şi **V.G. Martun**, ei fiind legaţi şi de viaţa şi opera lui Eminescu.

La sfârşitul secolului al XIX-lea, văd lumina zilei în ţinutul Romanului creatorul reportajului literar românesc, **Filip Brunea-Fose**, poeta, proznatoarea şi memorialista **Otilia Cazimir**, dramaturgul **Ion Luca**, poeţii **Gheorghe Năsturaş** şi **Volbură-Poiană Năsturaş**, scriitorul **Ilie Sânescu**, istoricul literar şi profesorul **Alexandru Epure**.

Legaţi temporar de ţinutul Romanului în ultimele decenii ale secolului al XIX-lea sunt în primul rând debutanţii de la **"Şcoala nouă"** (1889 - 1890) - **G. Ibrăileanu** - şi, din paginile ziarului Romanu - **Nicolae Iorga**. Aproape un deceniu, din 1891 până în 1899, **Calistrat Hogaş** este profesor şi director la gimnaziul Roman-Vodă din Roman. Tot în aceasta epocă se află la Roman pentru un timp mai scurt ori mai lung **Theodor Speranţa**, **Eugen I. Vaian**, **Raicu Ionescu-Rian**, **Izabela Sadoveanu** (debutantă şi ea la Şcoala noua), **Emanoil Arghiropol**, **Eugen Herovanu** şi **Andrei Vizantis**.

(va urma)

Prof. Alexandru CRAMER

O şcoală cu tradiţie în învăţământul tehnico-profesional vreme de 110 ani

La Roman

GRUPUL ŞCOLAR INDUSTRIAL MATERIALE DE CONSTRUCŢII, AZI

După evenimentele din decembrie 1989 s-au produs modificări în toate sferele de activitate. Inclusiv la Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii Roman, acestea s-au manifestat prin adoptarea planurilor de şcolarizare la cerinţele pieţii.

Astfel, în oferta noastra, pe lânga clasele din profilul tehnic, am propus şi clase din filiera teoretica. În acest mod s-a constatat un plus de calitate a pregatirii elevilor, fapt confirmat de rezultatele obţinute.

Şcoala noastra are o echipa valoroasa de cadre didactice, majoritatea având gradul didactic unu în învaţamânt. Suntem conştienţi ca pregatindu-ne temeinic şi cu responsabilitate pentru fiecare activitate curriculara, cât şi extracurriculara, putem fi competitivi pe piaţa ofertei de şcolarizare şi apreciaţi în mod corespunzator atât de elevi, cât şi de parinţii acestora.

Din planul-cadru, curriculum-ul la dispoziţia şcolii ofera elevilor şi parinţilor acestora posibilitatea de a alege diferite obiecte opţionale din ariile curriculare. Acest fapt demareaza competiţia între profesori.

Cu cât ne vom stradui sa fim mai bine pregatiţi, mai exigenţi aşezând relaţiile profesori - elevi pe coordonatele colaborarii, cu atât ne vom adapta mai rapid acestei economii de piaţă. Iata de ce trebuie sa dovedim un comportament demn de un cadru didactic, sa fim în continuare drepţi şi cinstiţi.

Dispunem de 12 săli de clasa, 8 cabinete, 6 ateliere, cantina, internat, sala de sport, teren de sport, muzeu de istorie, centrala termica proprie. Cu toate acestea, facem cu greu faţa cererii de şcolarizare, fiind nevoiţi sa lucram în doua schimburi.

În şcoala, organizam şi activitaţi extracurriculare. Astfel, după începerea anului şcolar, are loc "Balul Bobocilor", în care elevii claselor a XII-a organizeaza aceasta acţiune. În preajma Sarbatorilor de Craciun, aproape fiecare clasa prezinta spectacole de colinde şi datini strabune. În luna martie organizam "Balul Mărţişorului".

Elevii şcolii noastre au editat revista "Generaţia'n bocanci", ajuns la al treilea număr. Ne propunem reabilitarea emisiunilor la staţia de radioficare a şcolii.

În perspectiva imediata, vom îmbogaţi baza materiala a şcolii prin procurarea de computere, urmând sa ne conectam la Internet.

Şcoala colaboreaza eficient cu Primaria, biserica ortodoxa şi catolica, dar şi cu unele unitaţi economice unde elevii îşi desfăşoara practica.

În actuala etapa ne mai preocupa realizarea fondurilor extrabugetare prin închirieri ale unor spaţii din camin, iar din şcoala, acesta sunt închiriate la sfârşit de saptamâna Universitaţii Populare "Moldova" din Iaşi.

Rezultatele bune şi foarte bune obţinute de către elevii şcolii noastre fac ca aceasta sa se bucure de un prestigiu corespunzator pe plan local, judeţean şi chiar naţional.

Absolvenţii acestui grup şcolar sunt astazi muncitori preţuiţi în întreprinderile din oraş, ţara şi chiar strainatate, dar şi profesori, ingineri, medici, ofiţeri, actori, economişti, tehnicieni etc.

Consideram ca acest grup şcolar, prin resursele de care dispune, se bucura de un binemeritat prestigiu.

Director,
Adrian SESCU

NEVOIA DE SINDICAT

Noul sindicat de la Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii Roman s-a înfiinţat în ianuarie 1990. Deşi s-a format pe structura vechiului sindicat, după o perioada de euforie şi inerţie, s-a înţeles destul de repede ca, în timp cu vremea, rolul real al sindicatului este de a determina apariţia unor legi şi normative care sa defineasca clar drepturile salariaţilor din învaţamânt, iar apoi sindicatul trebuie sa apere, cu hotărâre, aceste drepturi.

Sindicatul şi-a capatat personalitate juridica în iunie 1990 (se pare ca este singurul sindicat de unitate şcolara care are personalitate juridica în judeţul nostru) şi de la început a fost afiliat la Sindicatul Liber al Lucratorilor din Învaţamânt şi Cercetare Ştiinţifica Neamţ, iar prin acesta la Federaţia Sindicatelor Libere din Învaţamânt.

Sindicatul nostru este puternic prin valoarea membrilor sai şi prin procentul de sindicalizare (peste 90%) şi a fost

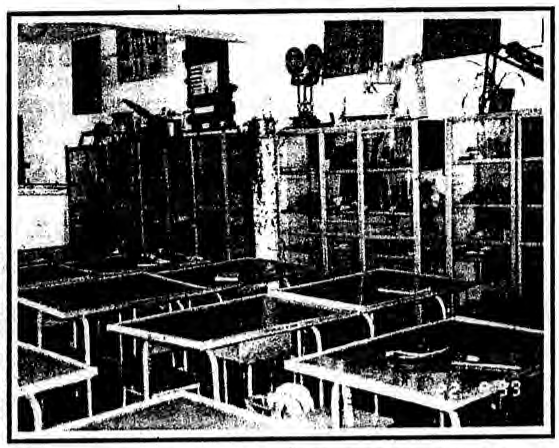

întotdeauna în primele rânduri ale activitaţii sindicale, învaţând din mers noile forme de luptă sindicală. Biroul de sindicat colaboreaza bine cu administraţia şcolii, coordonatele fiind ale interesului comun de prevenire a starilor conflictuale. Comisia paritara din şcoală este activă şi eficientă, dialogul fiind calea de rezolvare a problemelor. Se pune un accent deosebit pe informarea rapidă şi corectă a membrilor de sindicat despre problemele care îi intereseaza.

Activitatea sindicala de la Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii are şi valenţe aparte datorate faptului ca sediul Sindicatului Învaţamânt din zona Roman se găseşte în aceasta unitate şcolara, iar liderul zonei Roman provine tot de aici.

Sindicatul nostru, ca de altfel întreaga zona Roman, a militat întotdeauna şi va milita pentru unitatea mişcarii sindicale judeţene şi naţionale. Poate, tocmai ca o recunoaştere a acestei stari de fapt, alaturi de încrederea în capacitatea de mobilizare a organizaţiei de sindicat din şcoala noastra, Conferinţa Judeţeana a Sindicatului Liber al Lucratorilor din Învaţamânt şi Cercetare Ştiinţifica Neamţ, din decembrie 1998, s-a desfăşurat la Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii Roman.

În perspectiva, sindicatul nostru îşi propune ca, alturi de celelalte sindicate din învaţamânt, sa apere locurile de munca, sa determine îmbunatăţirea salarizarii şi a condiţiilor de munca, precum şi o protecţie sociala reala pentru membrii sai de sindicat. De asemenea, se impune sa conştientizam toţi salariaţii din învaţamânt ca nu este vremea şi corect ca unii sa se bata pentru soluţionarea neliniştilor noastre, iar alţii doar sa profite şi ca numai organizaţi în sindicate puternice putem impune rezolvarea problemelor noastre - de munca şi viaţa - care datorita proastei administrari a ţarii sunt multe şi grave.

Ing. Gabriel PLOSCA
lider de sindicat la Grupul Şcolar Industrial Materiale de Construcţii Roman

* ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

DESEN DE DUMITRU BEZEM

Tipografii romaşcane - CĂRŢI şi PRESĂ

Viaţa culturală a urbei Romanului se împleteşte şi cu apariţia timp de 129 ani, în 12 tipografii, a peste 55 de cărţi, în afară de aproximativ 80 de tipărituri din Sabaoani (tipografia "Serafica") şi 38 de ziare şi reviste.

După prima tipografie romaşcană, din 1870, a învaţătorului **Gh.V. Sandu**, în care, pe lângă calendare şi acte, apare şi al doilea ziar romaşcan **"Armonia"**, tipografia **Gheorghe I. Cubelcu** dă la iveală, între altele, cărţi ale lui **Emanoil Arghiropol** şi ziarul acestuia, **"Romanu"** (în care debutează nepotul său de soră, elev de 13 ani, **Nicolae Iorga**).

În tipografia **"Wolf Haber"** apar cărţile militantului socialist **Panait Musoiu**, ale poetului şi ziaristului **Eugen T. Vaian** şi a lui **G.R. Melidon**.

A patra tipografie, în ordine cronologica, este **"Lumina"** (1907) iar a cincea, **"Leon (is) Friedman"** tipăreşte lucrari cu conţinut didactico-ştiinţific printre care întâlnim semnătura matematicianului **Dan Barbilian** (poetul Ion Barbu).

Trecând peste tipografia **"Fraţii Rothenberg"** amintim ca tipografia **"Beram - Tatal"** publica, între anii 1937 - 1943, cinci cărţi ale profesorului şi istoricului literar **Alexandru Epure**.

În tipografia **"Serafica"** din Sabaoani-Roman, pe lângă 60 de cărţi bisericeşti, se tiparesc şi cel puţin 20 de cărţi laice, dintre care cea mai valoroasa pare a fi **"Originea catolicilor din Moldova şi franciscanii - pastorii lor de veacuri"**, din 1941, de dr. Iosif Petru Pal.

În a noua tipografie romaşcană **"Rapid"** se retipăreşte lucrarea lui **Al. Epure** despre Ibrăileanu şi începuturile sale literare.

Tiparul Şcoalei de Arte şi Meserii Gr.II - Roman (actualul **Grup Şcolar Industrial Materiale de Construcţii** cunoscut ca **Liceul nr.3**), transformat, din 1936, în **Tiparul Liceului Industrial Roman**, iar, în 1949, în **Tipografia Şcolii Tehnice Metalurgice,** da la iveală, în 1933, doua lucrări valoroase. Una, adresată de **Alexandru Epure** elevilor din cursul superior de liceu şi candidaţilor la examenul de bacalaureat. Alta lucrare este o monografie ilustrata a Societaţii Culturale **"Miron Costin"**.

Revista şcolară **"Şoapte"**, din 1938, apare într-o a unsprezecea tipografie romaşcana, **"Institutul de Arte Grafice Luceafărul"**.

O secţie a Întreprinderii poligrafice Bacau denumită o vreme **Întreprinderea poligrafică I.C. Frimu** o considerăm a douasprezecea tipografie romaşcană în care se va tipări primul ziar de după revoluţie, **"Romanul liber"** (23 decembrie 1989).

Prof. Alexandru CRAMER

Filiala Societăţii de Ştiinţe Matematice din Piatra Neamţ

Pentru perfecţionarea învăţământului matematic din judeţul Neamţ s-a constituit la 4 decembrie 1949 Filiala Societăţii de Ştiinţe Matematice prin care s-a urmărit:

- continuarea calificării profesionale;
- modernizarea predării;
- experimente în predarea matematicii;
- activităţi cu elevii în afara orelor de clasă etc.

Activitatea filialei noastre a fost îndrumată de mari personalităţi ale matematicii româneşti cum au fost:

- academician profesor **Gr. C. Moisil**, fost preşedinte al Societăţii de Ştiinţe Matematice;
- profesor doctor docent **Adolf Halmovici** de la filiala Societăţii de Ştiinţe Matematice din Iaşi;
- conferenţiar universitar **Emanoil Gain** şi conferenţiar **Teodor Drăgănel** din partea Institutului de Perfecţionare a Cadrelor Didactice din Iaşi;

F.S.S.M. Neamţ (Biroul filialei din anii 1960 - 1970)
În centrul imaginii GRIGORE C. MOISIL - preşedintele S.S.M. din România; DUŢU AVĂDANI, preşedinte F.S.S.M. Neamţ; GH. AMAICEI, secretar F.S.S.M. Neamţ; DUMITRU GLODEANU, casier F.S.S.M. Neamţ; IOAN ZENEMBISIS, GH. MAREŞ, DUMITRU BUTUC - membri în birou.

- profesori metodişti cum au fost: **Abraham Hollinger, Eugen Rusu, David Rimer** ş.a.

Obiectivele propuse au fost îndeplinite cu mult succes de către profesorii nemţeni. Dovadă stau aprecierile făcute de domnii profesori universitari. Astfel, în ziarul "Flacăra Iaşului" din 7 februarie 1968 domnul profesor universitar doctor docent Gh. Gheorghiev scria:

"În oraşul Piatra Neamţ s-a aleătuit un cerc al matematicienilor, unde se prezintă cu regularitate referate interesante şi se dezbat probleme privind folosirea celor mai noi procedee la lecţii. Care sunt rezultatele acestei munci în care dăruirea şi pasiunea ocupă un loc principal?

O vădită îmbunătăţire a procesului de instrucţie şi educaţie, ridicarea nivelului ştiinţific al lecţiilor.

La examenul pentru gradul II s-au prezentat 5 profesori din Piatra Neamţ. Rezultatul: toţi au obţinut la specialitate calificativul 10 (zece).

Profesorii care au cucerit pentru colectivul nostru aceste aprecieri sunt: Constantin Avadanei, Gh. Dumitreasa, Gh. Mareş, Dumitru Roşca, Ioan Zenembissi."

Munca de creaţie şi experimentele realizate de profesorii nemţeni sunt foarte frumos apreciate şi de academicianul Grigore C. Moisil în suplimentul ziarului "Ceahlăul" din aprilie 1970, din care citez:

"Am asistat la Piatra Neamţ la mai multe experimente făcute cu elevii care executau diferite jocuri logice. Aceste jocuri învaţă pe oamenii foarte tineri (se propune ca elevii să înceapă de la vârsta de 3-5 ani) să raţioneze exact, jucându-se.

Munca depusă în acest sens de profesorii Dumitru Roşca şi Gheorghe Iftimie trebuie să fie subliniată.

Tot la Piatra Neamţ s-a lucrat mult în problema introducerii unui stil matematic nou şi a unor discipline matematice noi.

Animatorul acestei întregi munci este profesorul Constantin Borş, care, atât prin activitatea proprie, cât şi prin felul cum a ştiut să mobilizeze şi pe alţi profesori din localitate, face ca Piatra Neamţ să fie un centru care joacă un rol important în munca de modernizare a învăţământului matematic din şcolile medii.

Am primit chiar astăzi o publicaţie a acestui colectiv intitulată "Caiete Matematice - preocupări privind modernizarea predării". Este o publicaţie masivă de 356 de pagini, apărută la împlinirea a 20 de ani de la înfiinţarea Filialei Piatra Neamţ a Societăţii de Ştiinţe Matematice."

Cercurile de studii pe oraş au avut rezultate deosebite, elevii participanţi la aceste cercuri s-au evidenţiat la concursurile şcolare şi olimpiadele de matematică ale tinerilor matematicieni.

Iată ce scria domnul profesor Constantin Borş în revista "Preocupări didactice" editată de Casa Corpului Didactic în 1970, cu ocazia aniversării a 20 de ani de activitate a Filialei Societăţii de Ştiinţe Matematice din Piatra Neamţ:

"Începând din anul şcolar 1961 - 1962 profesorii de matematică din Piatra Neamţ se gândesc la organizarea unor cercuri de matematică modernă pentru elevii claselor V - VIII.

Primul cerc de acest fel este organizat de către profesorul M. Lindestein (1961 - 1962) pentru elevii din clasa a VI-a şi a avut drept scop experimentarea predării unor capitole de aritmetică (c.m.m.d.c., c.m.m.m.c.) cu ajutorul unor noţiuni elementare de algebră a mulţimilor.

Preocuparea folosirii unei tematici noi la cercurile elevilor din clasele V - VIII se extinde treptat şi capătă un caracter experimental realist în privinţa realizării predării matematicii.

Astfel, în 1965 profesorul Gh. Iftimie izbuteşte să dovedească, folosind metoda lui PAPY, că noţiunea de relaţie binară poate fi însuşită de elevii clasei a VI-a.

Cercuri de studii cu caracter de modernitate au fost organizate pentru elevii claselor V - VIII de profesorii: Adina Avadanei, Gh. Amaicei, Gh. Bulache, Eugen Ciochină, Ioan Zenembissi, iar rezultatele au fost consemnate în:

- "Gazeta învăţământului" din 8 octombrie 1969

- Revista "Cronica" din Iaşi, nr. 18 din 1967

- "Gazeta Matematică" seria A, nr.12 din 1968.

Câştigul cel mai mare al acestor cercuri a fost că foarte mulţi elevi din ciclul gimnazial şi liceal au început să se aboneze la "Gazeta Matematică". Lucrând foarte mult din gazete, mulţi elevi şi-au perfecţionat cunoştinţele ajungând la fazele superioare ale concursurilor şcolare, chiar şi la olimpiadele naţionale şi internaţionale."

Ne permitem să încheiem cu un citat din cuvântarea domnului profesor Andrei Gh. Ioachimescu (unul din stâlpii G.M. şi S.S.M.R.) rostit la 17 decembrie 1985 în şedinţa festivă cu ocazia sărbătoririi a 40 de ani de existenţă a G.M. *"Noi, cei din generaţia mea, am făcut ce am putut: unii mai mult, precum colegii Ionescu, Ţiţeica şi regretatul Cristescu, alţii mai puţin. Suntem cu toţii mulţumiţi în sufletele noastre când vedem în jurul nostru, urmărindu-ne aproape cu continuitate, o pleiadă de oameni cu dor de muncă cinstită şi dezinteresată, spre a contribui mai departe la formarea tinerelor generaţii, îndrumându-le pe calea dreaptă.*

Cu asemenea urmaşi, noi cei care ne găsim la sfârşitul carierei şi al popasului în această lume, putem să plecăm liniştiţi, fiind convinşi să sământa aruncată nu a căzut pe pământ sterp, ci a încolţit bine şi va produce roade abundente."

Prof. Gh. AMAICEI
fost secretar al filialei S.S.M. Neamţ

N.B.: Care este activitatea filialei S.S.M. Neamţ în momentul de faţă vom cunoaşte în unul din numerele viitoare ale revistei.

Teme pentru ciclul "Chipuri pedagogice nemţene - oameni şi şcoli" în anul şcolar 1999 - 2000

SEPTEMBRIE

Organizarea colectivului şi stabilirea programului

OCTOMBRIE

Învăţământul pedagogic de fete în Neamţ. 80 de ani de la înfiinţarea Şcolii Normale de Învăţătoare din Piatra Neamţ şi 50 de ani de la înfiinţarea Şcolii de Educatoare în Piatra Neamţ.

NOIEMBRIE

Chipuri pedagogice feminine nemţene: Ana Conta-Kernbach, Profira Groholschi, Cleopatra Dobre, Eufrosina Săvescu.

DECEMBRIE

*Pregătiri pentru **Anul Eminescu** în şcolile nemţene.*

IANUARIE

Anul 2000, an de bilanţuri didactice în şcolile şi celelalte instituţii de învăţământ din Neamţ.

FEBRUARIE

Ideile educative ale lui Dimitrie Gusti în învăţământul nemţean la 120 de ani de la naşterea marelui sociolog-educator.

MARTIE

Şcoli nemţene în care au studiat membrii Academiei Române - foşti şi actuali.

APRILIE

Idei didactice valoroase şi de actualitate în revista pedagogică pietreană "Apostolul".

MAI

Personalităţi pedagogice nemţene care au contribuit la dezvoltarea învăţământului românesc în veacul al XX-lea.

IUNIE

Pregătiri pentru întocmirea monografiilor şcolare cu activitatea din veacul al XX-lea.

* ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

Profesorii mei de la şcoala normală - VICTOR ŢĂRANU

Fără îndoială, prof. Alexandru IFTIMIE este unul dintre numele de referinţă ale învăţământului nemţean. În afară de activitatea didactică- pedagogică, domnia-sa a desfăşurat şi o importantă activitate publicistică - debutul său producându-se în prima serie a revistei "Apostolul".

La insistentele redacţiei, prof. Alexandru Iftimie revine în seria nouă a revistei cu o galerie de portrete ale dascălilor care au marcat viaţa culturală a urbei noastre. (M.Z.)

Imaginile celor care în cursul inferior al şcolii normale ar fi trebuit să ne iniţieze în tainele limbii naţionale şi ale artei cuvântului scris sunt şterse şi amalgamate ca şi activitatea lor lipsită de pasiune şi de continuitate. Precaritatea pregătirii noastre la această disciplină de bază a ieşit la iveală, cu consecinţe dezastruoase, în clasa a V-a când am fost preluaţi de Victor Ţăranu, venit prin transfer de la Bolgrad, judeţul Ismail.

La sosirea sa în Piatra Neamţ, Victor Ţăranu publicase deja lucrarea **Bibliografia economică românească (1926 - 1928)**, la Bucureşti, în editura institutului de specialitate, iar la Bolgrad editase revista "Familia noastră". La Piatra Neamţ a condus revista "Apostolul", din 1936 până în 1944, a colaborat la "Solidaritatea", "Preocupări didactice", "Gândul nostru" şi a publicat culegerea **Lecţiuni de istorie literară** pentru uzul învăţătorilor înscrişi la definitivat şi gradul II. La catedră a pus accentul pe însuşirea corectă a limbii române literare fiind intolerant cu greşelile de scriere şi de pronunţare. În al doilea rând a căutat să îmbogăţirea vocabularului şi gustul estetic să se formeze prin contactul direct cu operele de baza ale literaturii române şi a celei universale. În clasa a V-a, pentru înţelegerea speciilor literare slab sau deloc reprezentate în literatura naţională, folosindu-se de activităţile planificate în cadrul comunităţilor de munca din joia rezervată strajeriei şi de cele desfăşurate sub auspiciile Societăţii de lectură Spiru Haret, deci în afara orelor obişnuite, ne-a prezentat el însuşi sau ne-a pretins nouă să rezumam conţinutul scrierilor indicate încă de la începutul anului şcolar, ilustrând afirmaţiile făcute cu citate reprezentative. În felul acesta am cunoscut **Iliada, Odiseea, Divina Comedie, Oedip Rege, Antigona, Cidul, Andromaca, Hamlet, Regele Lear, Othello, Romeo şi Julieta, Avarul.**

Pentru Istoria literaturii române, Ţăranu ne-a recomandat manualele lui Gh. Nedioglu. Comentariile sale erau însa independente de manual, de cele mai multe ori în completarea acestuia. La capitolul rezervat formării limbii române ni s-au dat informaţii cu nimic mai prejos de cele transmise studenţilor la cursurile de dialectologie şi gramatica istorica. Parcurgând etapa primelor scrieri apărute pe teritoriul românesc, am fost obligaţi să ne însuşim cele 44 de semne ale alfabetului chirilic, ca să putem citi facsimilele reproduse în carte şi să ne putem orienta în cazul când, întâmplator, descoperim documente din secolele XVI-XVIII. Ideea unităţii de neam şi de limbă întâlnita la carturarii din aceasta perioada, dragostea lor faţa de patrie au fost subliniate prin extrase recomandate spre ţinere de minte: "Românii câţi se afla lacuitori..." (Gr. Ureche); "Biruit-au gândul..." (Miron Costin). Între reprezentanţii iluminismului românesc, Gh. Şincai era prezentat cu aura de apostol: se străduia asupra faptului ca neînfricatul corifeu al Şcolii Ardelene străbatuse per pedes satele transilvane purtând în traista sa de drumeţ **Hronicul românilor şi a mai multor neamuri**, scriere pe care autorităţile habsburgice pusesera apostila "Opus igne, auctor patibulo dignus est".

Victor Ţaranu obişnuia sa caracterizeze figurile reprezentative ale culturii şi literaturii române prin procedee asemanatoare cu cele folosite de Eminescu în **Epigonii**. Câteva dintre ele mi s-au parut ingenioase, le-am reţinut şi, în limita posibilităţilor, caci programa şcolara actuală nu mai cuprinde pe mulţi dintre scriitorii studiaţi odinioara, le-am folosit la lecţie: V. Alecsandri - un Victor Hugo al românilor; I.H. Radulescu şi T. Maiorescu - Mecena ai literelor româneşti; prin raportare la Alecsandri ("rege al poeziei"), Eminescu devenea rege al cugetarii poetice; Şt.O. Iosif era numit poetul duioşiilor intime; Dimitrie Anghel - poetul florilor, Ion Minulescu - un şansonetist dâmboviţean, Octavian

Prof. Al. IFTIMIE

(Continuare în pag. 7)

ŞCOALA ROMÂNEASCĂ ÎNTRE MILENII

Tropusese sa înceapa noul an şcolar facând greva foamei în faţa celei mai importante instituţii a judeţului.

În sfârşit, cum s-a deschis, cum nu s-a deschis (au mai fost şi asemenea cazuri) anul şcolar, ce mai contează? Cine are anticorpi va rezista, cine nu are va beneficia de atenţia şi de tratamentul unităţilor sanitare care nici ele nu "stau pe roze", beneficiază şi acestea de acelaşi "tratament" cu indiferenţa din partea puterii de stat.

VAI DE BANII PĂRINŢILOR...

Să mai amintim de bugetul părinţilor (în marea lor majoritate) greu pus la încercare acum, la început de an şcolar? Ar fi de prisos. Spunem, doar în treacăt, ca nici amărâtele de alocaţii de stat pentru copii (65.000 lei) şi alocaţiile suplimentare (între 40.000 şi 100.000 lei) nu au fost plătite la timp, adică până pe data de 5 a lunii.

Credeţi că numai acestea sunt neajunsurile învăţământului românesc? Vă înşelaţi! Reforma preconizată de câţiva ani şi trâmbiţată pe toate canalele de informaţie este în plin marş triumfal. La unele clase, au fost editate programele şcolare (mai sofisticate şi mai stufoase ca oricând), dar nu au venit decât unul-două manuale alternative (din cele 3-4-5- promise) şi nici măcar într-un numar suficient de exemplare. La alte clase, situaţia este viceversa, încât în rândul elevilor şi al cadrelor didactice este o derută nemaiîntâlnită şi lecţiile se organizează cu un grad sporit de improvizaţie.

... DAR ŞI DE AI PROFESORILOR

Şi ar mai fi ceva: preziud şi ziua începerii anului şcolar au coincis cu zilele în care cadrele didactice au fost planificate să-şi primească salariile. Ar fi fost prea frumos şi, în acelaşi timp, în afara modului obişnuit în care actualii guvernanţi se îngrijesc de cei care au lefuri de 6-7 ori mai mici decât şi-au votat ei înşişi în ultimii ani.

Nu ar fi nimic ieşit din comun. Nu numai cadrele didactice nu-şi primesc salariile la timp. Sunt şi alte categorii. Nedumerirea vine din alta parte: au uitat domnii guvernanţi că au promis sindicatelor din învăţământ, la finele anului şcolar trecut, ca nu vor fi probleme în această direcţie?! Şi o altă nedumerire: cum, pentru salariile dumnealor, sunt bani suficienţi planificaţi? Cum trezoreriile pentru plata salariilor dumnealor dispun în fiecare luna de lichidităţi şi numai pentru nişte amărâte de salarii ale cadrelor didactice, care foarte rar depăşesc 1 milion de lei net, ba nu-s alimentate conturile, ba nu a virat MEN, ba nu a rectificat MF, ba nu sunt lichidităţi ca nu s-au făcut încasări la buget, ba... ba... ba...

LA VREMURI NOI, TOT NOI?

Încep să cred tot mai mult (nu spun "tare" că prea se foloseşte în ultimul timp) că guvernanţii noştri, de ieri şi de astăzi şi mă tem că şi de mâine, fac parte din categoria "la vremuri noi, tot noi"; mă tem că se fac că uita cine le-a pus pixul în mâna şi, mai grav, mă tem că nu ştiu ca, de câte ori a fost la ananghie, "lumea a fost salvată de cei puţini şi instruiţi, de elite şi ca trebuie sa cultivam elitele!", spunea acum vreo câţiva ani un mare om de cultură român. Tare îmi este teamă că actualii guvernanţi nu ştiu sa deosebească grâul de neghină şi confunda valorile!

(N.R. - Titlul şi subtitlurile textului aparţin redacţiei)

Motto:
Suntem dulci şi graţioase
Tuturor de arătat
Căci femeia este artei
Înrudită-apropiat.
Goethe - Faust II

Fac parte dintre cei cărora femeile nu le sînt indiferente. Simt o anumită atracţie pentru ele **(Doamne, câtă ipocrizie strecurată în două propoziţiuni!)**. Vreau să spun că îmi plac femeile dom'le! Şi nu sunt singurul. **(O fi bine, o fi rău?)**.

Se spune că femeia este o plăsmuire bărbătească. Dumnezeu, care este fără îndoială bărbat, a făcut-o pe Eva după ce l-a creat pe Adam din lut şi asta este cauza pentru care a fost realizată atât de bine.

Nu neg frumuseţea bărbaţilor. Sunt o reuşită alcătuire de oase, muşchi, tendoane, tegumente şi... alte accesorii. Femeia are însă o tăcătură blândă şi unduioasă, cu racorduri pline de fineţe şi cu o invenţie artistică iniţială promitătoare. Faţă de deltoizii, bicepşii, pectoralii, marele dorsal şi aşa mai departe, femeia are avantajul curbelor graţioase, al moliciunilor şi al tentaţiilor ascunse şi, de la sâni la pubis şi la spaţiul popliteu, marile capcane, dulcile capcane cuceresc şi subjugă. "Dar o femeie frumoasă are totdeauna şi spirit: spiritul de a fi frumoasă" (Theophile Gautier).

Spiritul.

"Ce poate ingriji, sprijini, întări, lecui, liniştí suferinţele trupului care suferă sau cele ale inimii care se sfâşie de durere mai bine cu mâna, ca glasul, ca sufiarea sau ca privirea unei femei iubitoare? Când mă gîndesc la tot ceea ce datorăm femeilor, când mă gîndesc la tot ceea ce doarme în sufletul femeilor şi poate să înflorească mă simt cuprins de entuziasm, simt că o lume nouă doarme ascunsă în sânul femeii, şi că o omenire mai frumoasă, mai mare, mai eroică decât a noastră se va putea naşte, atunci când omul va putea să o zămislească. Femeia, eterna mamă şi doică a generaţiilor, îi este bărbatului şi răsplata şi osânda, şi suferinţa, şi cununa de lauri, tovarăşa zilelor şi nopţilor sale, sprijinul tinereţii şi al anilor de bătrâneţe, ecoul conştiinţei lui, ajutoarea muncii lui, balsamul trudelor sale, rugăciunea, sfetnica, odihna, aureola lui; într-insa bărbatul are întreaga fire, într-insa îşi întruchipează poezia, într-insa îsi statornicește nelinistea, printr-insa își realizează visul" (Amiel).

Desigur femeia are şi defecte, dar care e ziarul care ţi-ar pune la dispoziţie toate paginile sale pentru a le înşirui?

În orice caz, femeia este un subiect asupra căruia poţi să te lungeşti puţin.

Ed. COVALI

PERFECŢIONAREA - o poveste... cât un cot

Optimist) cu gândul că - Doamne fereşte de mai rau!

Unul dintre dascălii mai cu experienţă, dorind o dată să îmbuneze gândul nostru negru cu privire la banii albi (sau verzi?!?!), pe care ni-i dorim la nivel instituţional şi personal, spunea că încă este foarte bine că elevii nu cîtesc singuri, pentru ca altminteri noi, cadrele didactice, am fi şomeri de drept şi de fapt.

Acest argument m-a dus cu gândul la cuvintele unui înţelept cum că: "Edificarea în spirit este o faptă a singurătăţi" şi dacă ar fi aşa, **atunci** n-am mai avea nevoie de nici o metodică, de nici un metodist (voluntar sau involuntar), nici de I.S.J., nici de C.C.D., dar poate că **nici atunci**, pentru că nu ne-am găsi un răgaz de un minut pe zi sa cădem într-un cot pe gânduri şi sa ne întrebam: ce mai e nou în materin pe care o predam şi cum sa facem să fie mai bine pentru elevii noştri şi pentru noi?

Dar pentru că acest "cot" mai poate fi asimilat şi cu locul din spatele gării şi cu spaţiul din cursul saptamânii viitoare, în care ne poate durea opţional sau facultativ de perfecţionarea noastră, ne permitem sa nu prea facem nimic, caci de fiecare data avem şi **chiar avem** lucruri mult mai importante de întrebat: cu ce ne trimitem copiii la şcoală, cum ajung pachetele şi banii (vai!) la studenţii proprii, dacă mâine elevii vor mai avea haine, apă şi creioane, daca instituţiile pe care le conducem vor mai avea (şi pentru cât timp) cu ce-şi plati gazul, lumina, telefoanele ş.a.m.d.

Perfecţionarea devine, vedeţi, un moft şi atunci când ne uităm cu nasul turtit în vitrinele librăriilor la titlurile, autorii şi mai ales preţurile cărţilor la care am jindui.

Dar, decât să ne întrebam, era sa zic un cântec vesel sa cântam, dar cui îi mai arde pe astfel de vremuri să cânte, când şi respiratul decent şi sănătos a devenit în şcoala o chestiune elitistă.

Pe toate acestea le ştiaţi. Întrebarea pe care vă rog s-o primiţi este: ce se mai poate face totuşi din ceea ce nu se mai poate? sau: se mai poate schimba ceva în contextul în care "nu se face nimic?".

Eu cred că da şi de aceea va adresez rugămintea să trimiteţi sugestiile dumneavoastră pe adresa revistei APOSTOLUL (str. Petru Rareş nr.24 Piatra Neamţ), cu promisiunea din partea redacţiei ca toate raspunsurile dumneavoastra vor aparea în nr.8 din octombrie 1999 (fireşte, cu condiţia ca numarul însuşi sa poata sa apara). Ne-ar interesa: ce cursuri doriţi sa audiaţi, ce cărţi doriţi sa va fie prezentate, ce seminarii, colocvii, mese rotunde, dezbateri şi cu ce teme v-ar interesa sa se desfăşoare la C.C.D. şi cu ce specialişti aţi dori sa colaboraţi în realizarea unui dialog didactic real, practic, util şi placut?

În ceea ce ne priveşte, ne-am dori sa va simţim la un cot distanţa de noi (deci "mereu aproape"), sa recunoaşteţi ca suntem în aceeaşi barcă, doar ca unii dintre noi şi în acest an doresc sa va ajute cât pot de mult şi de bine, pentru ca NOUĂ NE PASĂ şi pentru ca acesta credem că rămâne rolul nostru (al C.C.D.) ca instituţie judeţeana de perfecţionare.

Acestea fiind zise, va rugam, stimaţi colegi de la catedră, sa vă spuneţi parerile, ideile, opiniile în revista dumneavoastra, a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, şi sa ne sprijiniţi în actul de perfecţionare, care, din pacate, mai joacă şi azi rolul "bomboanei de pe coliva învaţământului", în contextul neprielnic pe care-l petrecem şi anume acela în care nu-i mai pasa aproape nimanui de faptul că grâul nu-i încă secerat.

C.C.D. vă doreşte tuturor slujbaşilor şcolii nemţene un an şcolar macar cu sanătate, daca n-om putea şi cu multe bucurii şi sa ne... citim cu bine!

P.S.: Pentru a ne petrece noi cititul în maniera onesta, amintesc faptul că o parte din acest titlu este inspirat din genericul unei iniţiative laudabile, finalizată într-un concurs autentic de creaţie literara: "O poveste cât un cot scrisa de un piticot", caruia, din pacate, nici pe "verticala", nici pe "orizontala" nu i s-a oferit sprijinul financiar necesar şi nu i s-a recunoscut îndeajuns de mult meritele.

C.C.D. va rămâne prietenul micilor scriitori (pe care i-a sprijinit în fiecare an) şi considera oportună invitaţia adresata d-nei profesor Monica Cristea - Şcoala generală nr.2, Piatra Neamţ - de a ne onora în continuare cu prezenţa textelor girate de domnia sa şi în "Apostolul" nostru.

Profesorii mei de la şcoala normală - VICTOR ŢĂRANU

(Urmare din pag. 6)

Goga - poet al patimirii naţionale, Mihail Sadoveanu - un vrăjitor al cuvântului, Ionel Teodoreanu - un scriitor vrăjit de propriile cuvinte...

Analizând poeziile lui Eminescu, scotea în evidenţa corespondenţa deplină dintre fond şi formă prin realizarea armoniilor imitative: "Argint e pe ape şi aur în aer" **(Mortua est)** sau "Peste-a nopţii feerie..." **(Somnoroase păsărele)** ori ne atrăgea atenţia asupra strigătelor de durere, semn al înstrăinării de oameni şi de sine: "Cine-i acel ce-mi spune povestea pe de rost..." **(Melancolie)** sau "Unde-s şirurile clare din viaţa-mi să le spun?..." **(Scrisoarea IV)**. Poeţi scumpi inimii sale erau Panait Cerna din care ne recomanda cu căldură mai ales **Iisus, Chemare, Poporul, Către pace** şi Aron Cotruş pentru lirica sa, în egală măsură naţională şi socială, realizată în stil năvalnic şi limbaj colţuros, îndeosebi **Patru Opinca** şi **Horia**.

În anii de studiere a Istoriei literaturii române, profesorul Ţăranu ne dădea încă din septembrie teme personale de întocmit până la o anumita data. Aceste teme erau fie sinteze de tipul celor publicate în "Viaţa şcolara" **(Latinitatea limbii noastre, Începuturile liricii româneşti - de la Văcăreşti la V. Alecsandri, Proza artistică până la Al. Odobescu, Sursele comicului la Alecsandri şi la Caragiale, Pastelul la Alecsandri şi la Coşbuc** etc.), fie consideraţii asupra unei opere din afara programei şcolare, de obicei la libera noastra alegere. În aceasta ultimă situaţie se întâmpla ca magistrul, care ne era şi diriginte, să stabilească legături între conţinutul operei alese de elev şi felul lui de a fi: "De ce tocmai **Romanţa celor ce se vând**, Livescule?", "N-ai găsit o scriere mai potrivita cu vârsta şi cu statura ta, Luca, decât **Dumbrava minunată**?", "Te obsedeaza **Busoaica**, Pişcule?"

Ca viitori luminatori ai satelor ne-a recomandat pentru lectura scrierile în care învaţatorul ocupă locul principal chiar daca unele dintre ele erau total lipsite de valoare artistica: **Domnul Vucea, Un pedagog de şcoală nouă, Domnu' Trandafir, Apostol** de Cezar Petrescu, **Normaliştii, Seria Marga Muntcanu, Învăţătorii, Revizori şi inspectori, Satele**, toate de B. Iordan.

Producţiile literare ale elevilor, impresiile de călatorie, lucrările de sinteză, culegerile de folclor, aptitudinile interpretative în arta dramatica (declamaţii, teatru) şi în cea oratorica (procese literare) îşi găseau împlinire sub îndrumarea profesorului Ţăranu în programul şezătorilor de sâmbăta seara, în programele artistice destinate publicului ori în "Viaţa şcolara", supliment al revistei "Apostolul". Prin editarea acestei publicaţii, şcoala noastra a devenit cunoscuta în tara facând schimb de reviste cu Liceul internat, Liceul naţional şi Şcoala normală de baieţi din Iaşi, cu liceele Lazar şi Sf. Sava din Bucureşti, cu şcoala normală din Câmpulung Muscel şi cu altele, iar eu am fost iniţiat în munca de redactor.

Pentru sufletul pus în formarea noastra ca oameni, la absolvire i-am propus ca promoţia 1940 sa-i poarte numele iar profesorul a acceptat.

S-a stins în 1955, la Bucureşti, bolnav de cancer.

O întrebare fără răspuns:
REPARTIŢII SAU CONCURS?

Cine este pus în situaţia să se prezinte la Inspectorat pentru rezolvarea unei probleme ce vizează ocuparea unui post prin detaşare, transfer de învăţător (şi nu numai) trăieşte (uneori) o experienţă dubioasă.

Cazul de faţă este al unei doamne învăţătoare, căreia, din motive lesne de înţeles, nu-i publicăm numele. Din ceea ce a "trăit" dumneaei într-una din zilele fierbinţi ale acestei veri am dedus următoarele:

intri în clădirea Inspectoratului Şcolar, de exemplu, şi te simţi stingherit.

doamna secretară, dacă nu eşti persoană cunoscută, te întreabă distant cine eşti, ce doreşti, după care te lasă să aştepţi în antecameră cât vrei sau cât ai răbdare.

aştepţi, fiindcă nu ai altă soluţie. Gândeşti că, poate, cineva îţi va rezolva "problema". Rămâi însă numai cu speranţa.

domnul inspector general te trimite la domnul inspector de la... personal.

aici ţi s-a înfundat, fiindcă domnul respectiv e ocupat, nu prea are timp să te asculte, nu prea are timp să stea în birou, nu poate, decât dacă "alergi" după dânsul ca să afli că trebuie... să mai aştepţi. Cât oare?

intri la domnul inspector general adjunct. Dumnealui te ascultă cu mare bunăvoinţă, dar nu te poate ajuta cu nimic. Şi te trezeşti afară trist şi dezluzionat. Întrebarea care mai stăruie în mintea doamnei cu pricina este:

Pentru ce ocupă aceşti domni posturile? Nu ca să te ajute?

Liviu UNGUREANU

Priorităţi în activitatea educativă

Participanţii la actul educaţional au nevoie de informaţie; ei vor să ştie şi să poată face, dar mai întâi trebuie să fie convinşi de un sistem de valori şi să poată convinge şi pe alţii.

În fiecare moment trebuie să ştim ce anume doresc, acceptă şi îşi asumă ca bun moral profesorul, elevul, părinţele şi toţi ceilalţi care a legătură cu şcoala. În tematica activităţilor educaţionale cuprinse în curriculum cât şi în cadrul activităţilor extracurriculare ise va urmări cu prioritate:

■ **cunoaşterea motivaţiei pentru învăţătură**, folosind o strategie clară care să includă: principiile, căile de cunoaştere a motivaţiei, instrumentele de cunoaştere a motivaţiei elevilor pentru învăţătura. S-a constatat în cadrul inspecţiilor şcolare ca acest factor motivaţional este deseori neglijat, printr-o structurare necorespunzatoare a lecţiilor, utilizarea unor metode şi procedee didactice inadecvate şi ca, mai ales, nu există întotdeauna interes pentru a cunoaşte părerea elevilore, preocupările lor şi dificultăţile pe care le întâmpina în procesul de învăţare. Se recomandă utilizarea chestionarelor, testelor, fişelor şi materialelor elaborate de CJAPP şi Casa Corpului Didactic.

■ **educarea copiilor într-un spirit comunitar;** cunoaşterea localităţii în care trăiesc, a tradiţiilor, specificului socio-economic şi geografic al zonei participarea la activităţi culturale şi obşteşti, în cooperare cu alţi factori educaţionali.

■ **cunoaşterea şi ameliorarea comportamentului deviant:** absenteismul, fuga de acasa, vagabondajul, furtul. Ne confruntăm cu o alterare progresiva a conştiinţei socio-morale. Cauzele insuficientei socializări a elevilor sunt multiple iar şcoala poate acţiona doar asupra unora, prin: crearea şi consolidarea spiritului de grup în cadrul clasei, cunoaşterea rolului fiecărui elev în cadrul clasei prin atribuirea şi asumarea de responsabilităţi, organizarea unor activităţi în care elevii sa-şi manifeste şi dezvolte disponibilităţile de comunicare, un comportament corect al cadrelor didactice faţa de elevi. Ca factori cu o mare valoare constatativa şi predictivă a comportamentului deviant/infracţional menţionam: absenţe frecvente de la şcoala, abandon şcolar, atitudine indiferenta faţa de învaţatura, atitudine rebela faţa de autorităţile şcolare, reacţii disproporţionate faţa de diferite situaţii şi faţa de colegi, utilizarea unui limbaj obscen şi violent, minciuni şi furturi etc.

■ **orientare şcolară şi profesională** - în contextul economic dificil pe care îl traversăm, prognozele şi planificările de medie şi lunga durata privind piaţa locurilor de muncă sunt rare şi de multe ori inconsistente. Totodata se constată ca elevii claselor a XII-a ştiu prea puţin despre modul de a întocmi o cerere de angajare, un curriculum vitae, cum să susţină un interviu de angajare; ei nu au la dispoziţie instrumentele şi nu au exerciţiul cunoaşterii de sine şi a propriilor disponibilităţi. Se recomandă cadrelor didactice şi diriginţilor: să utilizeze materialele bibliografice privind consilierea şi orientarea şcolară şi profesională existente la bibliotecile şcolilor, CCD şi CJAPP, să întocmească fişele psihopedagogice pentru fiecare elev, să participe la cursurile de formare pentru consiliere şi orientare şcolară, cursuri ce vor fi organizate de CCD şi ISJ.

■ **educaţia sanitară** - însuşirea unor cunoştinţe de bază privind prevenirea îmbolnăvirilor, modul de propagare a bolilor infecţioase, factori de risc, însuşirea unui comportament preventiv şi a unui mod de viaţă sănătos. Se recomandă utilizarea resurselor locale de consiliere profesori de biologie, psihologi, cadre sanitare, utilizarea surselor bibiografice.

■ **comportamentul preventiv-**cunoaşterea normelor PSI, protecţia muncii, a normelor de disciplina rutiera, efectuarea exerciţiilor de alarmare în caz de incendiu şi calamităţi naturale. Tratarea la modul formal, neglijenţa şi dezinteresul pentru aceste domenii ale educaţiei copiilor ţin până la un moment atunci când au loc evenimente. Rezultatele inacţiunii şi ineficienţei se vad imediat şi consecinţele sunt grave.

■ **parteneriat şi consiliere a părinţilor** - în condiţiile modificărilor rapide în domeniul curriculum-ului, a elaborării şi aplicării unor acte normative cu multe elemente de noutate, participarea avizată a părinţilor la decizile şcolii este nu numai necesară ci şi obligatorie. Pentru aceasta, toate activităţile specifice şedinţe şi lectorate cu părinţii, informări, programe de consiliere a părinţilor pentru ca ei să poată acorda asistenţă propriilor copii trebuie desfăşurate după o proiectare coerentă, adecvată cerinţelor psihologice ale educaţiei adultului. O şcoală în care părinţii nu se implica moral, afectiv şi material în susţinerea activităţilor, în promovarea imaginii şi intereselor şcolii este lipsită de perspectiva unei bune dezvoltări.

■ **menţinerea şi îmbunătăţirea relaţiilor şcolii cu comunitatea locală**, la toate nivelele consilii locale, poliţie, sanătate, biserică, societăţi comerciale, organizaţii guvernamentale.

Toate aceste obiective prioritare vor fi operaţionalizate la nivelul fiecărei unităţi şcolare, catedre, comisii şi se vor regăsi în proiectarea curentă a activităţilor.

Inspector şcolar general adjunct,
Prof. Ovidiu MĂNTĂLUŢĂ

IUBITE CETITORIULE...

În sfârşit, printr-o întâmplare fericită revista "Apostolul" a fost făcută cunoscută şi profesorilor de la cercul de limba şi literatura română din judeţul Neamţ prin bunăvoinţa d-lui prof. Brânzei Gheorghe, inspector şcolar care a oferit câteva minute, d-lui prof. Ştefan Corneanu redactorul şef adjunct al revistei din timpul preţios al furtunoaselor dezbateri pe marginea noilor programe şi manualelor alternative pentru anul şcolar în curs.

Avem încrederea că începând din numărul viitor cercul de cititori şi colaboratori ai revistei va creşte şi numeric şi calitativ. Reamintim cu acest prilej tuturor cititorilor revistei că îşi pot procura revista ce apare lunar - în ultima decadă a fiecărei luni - fie de la chioşcurile RODIPET, fie direct de la sediul revistei - Casa Corpului Didactic, Piatra Neamţ, str. Petru Rareş nr.24 - fie prin abonament anual făcut la aceeaşi adresă.

Costul unui număr este de numai 2000 lei şi a unui abonament anual de 24.000 lei.

REDACŢIA

INCEPUTURI

Însoriţă sau înnorată, prima zi a unui nou an şcolar aduce în inima dascălului stor ardere din privirile elevilor, candidaţi la nemurire, care sunt copiii. Şi dacă aceştia sunt şi bobocei în clasa întâi, emoţia este nemăsurată.

Bucuria pentru că aceşti prichindei îşi aşteaptă rândul la intrarea în lumea cunoaşterii, iar învăţătorul trebuie să le deschidă pe rând toate uşile spre acest univers.

Speranţele, visele şi în primul rând sufletele lor şi ale noastre, ale dascalilor, se vor contopi pe parcursul a patru ani de zile. La capatul acestor ani, în locul legaturilor, copiilor noştri le vor creşte aripi, vor putea zbura prin ei înşişi, întâi mai timizi, apoi din ce în ce mai îndrazneţi. Dar în aripile lor vor purta mereu o particica din învăţatorul lor. Întotdeauna, îşi vor aduce aminte de o vorba buna, de un sfat înţelept sau chiar de o dojana facuta cu dragoste.

Gândindu-ma la acestea, începutul anului şcolar poartă în el pe lânga bucuria primirii noii generaţii de elevi şi nostalgia seriilor trecute, dar şi a celor viitoare.

Cu fiecare generaţie pe care o port spre devenire, îmi regenerez capacitatea de daruire, iar în fiecare "pui de om", în ochii, jocurile, speranţele lui, îmi regăsesc nealterată propria copilarie şi însuşi sensul vieţii închinate acestora. Aş dori să sărut fiecare mânuţa ce se întinde spre mine, fiecare frunte ce ascunde sub ea încă gânduri copilăreşti, ştiind ca ele sunt cele mai frumoase "flori" ce mi se dăruie la fiecare patru ani spre îngrijire. Asemeni gradinarului, eu le voi uda cu apa vie a cunoaşterii, le voi împrumuta lumină din lumina sufletului meu.

Încet-încet, aceste flori micuţe se vor transforma în oameni. Iată o incredibilă metamorfoză, posibilă datorită dragostei şi vocaţiei dascălului.

Odată la patru ani primesc primăvara în dar de la noii şcolari, iar eu, eu nu mă pot oferi decât pe mine.

Învăţătoare
Rodica Gabriela VODĂ
Şcoala generală nr.10
Piatra Neamţ

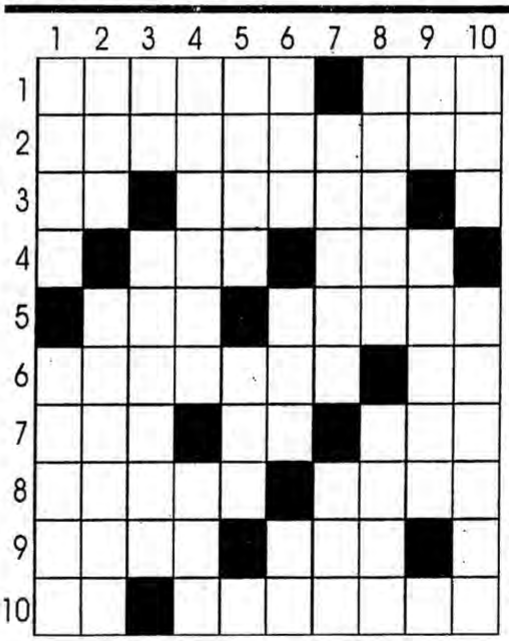

TELEFONUL (FANTEZIE)

Motto:

În acest careu
Mă învârt, doar eu,
Să vă vină tonul
Vă dau telefonul.
VICTOR (623541)

Orizontal: 1) 642541 - 353; 2) 4314525412; 3) 35 - 32412; 4) 323 - 241; 5) 521 - 34541; 6) 3142541 - 54; 7) 243 - 43 - 545; 8) 62412 - 3412; 9) 2324 - 645; 10) 32 - 3525412.

Vertical: 1) 6432 - 32623; 2) 435 - 514232; 3) 21 - 324342; 4) 543212 - 143; 5) 4523 - 542; 6) 124 - 343 - 62; 7) 51241 - 345; 8) 34245 - 5454; 9) 51 - 14541; 10) 321 - 145212.

Victor CIUBOTARU

*** Rememorări pedagogice nemţene * Rememorări pedagogice nemţene * Rememorări pedagogice nemţene ***

LUNA SEPTEMBRIE

1/1882 - e numita, la Şcoala primara nr.1 de fete din Piatra Neamţ, institutoarea Zulnia Isacescu, devenita directoare 1892 - 1914.

1/1884 - devine director al Şcolii primare de baieţi nr.3 (azi Şcoala 2) institutorul Gh. Nicolau, originar din Romăni, renumit inspector şcolar.

1/1936 - iese la pensie Leon Mrejeriu. Cuvintele omagiale s-au publicat în lucrarea "O energie românească - Leon Mrejeriu". Ministrul Învaţamântului, C. Angelescu, a transmis: "Munca Dvs. sa serveasca drept pilda tuturor generaţiilor de dascali viitori".

6/1861 - nascut la Rediu, prof. de matematica la Şcoala Normala "Vasile Lupu" din Iaşi, Teodor Criveţ.

8-10/1935 - Congresul de la Timişoara al Asociaţiei Culturale a Învaţatorilor Români l-a ales ca preşedinte pe ilustrul institutor pietrean Leon Mrejeriu, care, fiind prefect, a trecut sarcina lui D.V. Toni.

10/1846 - nascut la Soci (comuna Cândeşti) filologul academician, prof. universitar Al. Lambrior (mort 20.09.1883).

15/1938 - la Şcoala Normală de Fete din Piatra Neamţ, cu prilejul deschiderii anului şcolar, a fost comemorată Regina Maria, evocată de prof. Eufrosina Săvescu.

17/1885 - nascut la Roman Dr. C.I. Istrati, unul din întemeietorii învaţamântului românesc modern (mort la 17.01.1918).

25/1858 - ia fiinţa, la Piatra Neamţ Şcoala, primara de fete nr.1, directoare Elena Radovici.

(*) 20/1898 - s-a inaugurat, în prezenţa lui Spiru Haret, localul Şcolii primare de baieţi nr.3 (azi Şcoala 2); director Gh. Nicolau, căruia în 1936 i s-a instalat aici un bust.

Septembrie/1935 - revista "Preocupări didactice" publica articolul "Necesitatea reînvierii didactice în învaţământul primar", de învaţatorul N. Mancaş.

august-septembrie/1936 - revista "Apostolul" publica articolul profesorului I. Tazlăoanu: "Cum zelul dascalului poate corecta insuficienţa legiuitorului pedagogic" - cu mare valoare actuală.

Prof. Traian CICOARE

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învăţământ Neamţ cu Inspectoratul şcolar al judeţului Neamţ, Casa Corpului Didactic şi Asociaţia Învăţătorilor din judeţul Neamţ.*
■ FONDATORE: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DIRECTOR: *Florin FLORESCU, Alina PAMFIL, Dumitriţa VASILCA, Gheorghe AMAICEI (martie 1999)*
■ Redactor şef: *Mircea ZAHARIA;* redactor şef adj.: *Ştefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL Piatra Neamţ*

Casa Corpului Didactic, str. Petru Rareş nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamţ.

PREŢUL 2.000 LEI